

Izdaja zavod za gospodar-
sko propagando Domžale
Ljubljanska 82 - Ureja
uredniški odbor - Odgo-
vorni urednik Milan Flerin
- Izhaja vsakega 15. v me-
secu - Ziro račun 5012-
5012-3-84 - Cena 0,50 dinar-
jev - Tiska tiskarna »Tone-
ta Tomšiča« v Ljubljani

Občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

PRVI MAJ NAŠ PRAZNIK

Dolžnost in morala

Dva datuma, ki v sebi združujeta najmočnejšo silo svetovnega proletariata ter veliko silo malega slovenskega naroda, simbolizirata obdobje našega časa. To sta prvi maj - praznik delovnih ljudi vsega sveta ter 27. april, praznik ustanovitve osvobodilne fronte, ki je v svojem vsenarodnem gibanju združila slovenski narod kot še nikoli doslej. Ta dva važna mejnika simbolizirata najvišje ideale svobodnega in ustvarjalnega človeka sodobnega sveta. Ob mimohodu cele vrste praznovanj prvega maja moramo priznati, da ta praznik vse bolj pridobiva na svojem pomenu, saj predstavlja simbol samoupravljalcev, ki si nenehno prizadevajo s svojo aktivnostjo in ustvarjalnostjo doprinesati čimvečji delež za družbeno uveljavljanje dela. Osvo-bajanje človeka spon meznega odnosa, daje ustvarjalcu in samoupravljalcu novo obliko in nov pomen, ki ga je začrtala pot naše krvave revolucije. To pomeni, da se delovni človek zavestno vključuje in sodeluje pri celotnem našem dogajanju za nenehno in novo oblikovanje pogojev družbenega razvoja.

Socialistična družbená ureditev ima za cilj uveljavljanje najširših skupnih interesov delovnih ljudi ter daje staremu druž-gačen poudarek in obliko, ki je specifično naša, slovenska in jugoslovanska. Ta cilj temelji na tem, koliko in kako se znajo napredne sile opreti na lastno ustvarjalno moč in koliko znajo omogočiti, da se človek uveljavlja v neposrednem življenju.

Bližina obeh datumov je toliko pomembnejša, ker združuje v sebi ideale slovenskega delovnega človeka in težnje po federativni socialistični ureditvi sožitja z bratskimi jugoslovanskimi narodi. Pravilnost teh teženj potrjuje naš uspešen narodno gospodarski razvoj celotnega obdobja po osvoboditvi.

Vse faze razvoja, ki smo jih podoživljali in v njih sodelovali, imajo svoj značaj. Še bolj posebnega pa ima dosledno izpolnjevanje pogojev družbene in gospodarske reforme, ki smo jo začeli izvajati pred leti. Ta pomeni kvaliteten nov in zgodovinski bogojen korak za stabilnejše odnose v naši družbi. Ob tem lahko izbiramo samo dve poti. Ali lažjo inflacijsko, nestabilno in avtarkično, ali pa težnjo, dolgotrajnejšo a boljšo pot preobrazbe v našem družbenem in gospodarskem razvoju. V vseh reformnih prizadevanjih smo se odločili za to drugo, ki bo nedvomno prinesla boljše re-

zultate našega prizadevanja. Ta pot ni nič lažja kot je bila ona začrtana na dan 27. aprila 1941, ko smo bili podjarmljeni in razkosani po okupatorjevim silah. Sedanja pot družbene preobrazbe narekuje težak boj za preobrazbo našega znanja, za osvajanje sodobnejših pogojev ustvarjanja v delovnih kolektivih, to je tistega ustvarjanja, ki odvrtača popuščanje na vseh ravneh, kar je bilo značilno za naše zadnje obdobje. Izhod je torej v vztrajnih prizadevanjih za boljše rezultate dela tako v ekonomskem kot socialnem vidiku.

Družbena ekonomika, uveljavljena skozi reformne ukrepe za nadaljnjo stabilizacijo gospodarstva, porojeva težke situacije v delovnih kolektivih, predvsem v tistih, kjer se vedno računajo na družbeno pomoč, na subvencije, dotacije, na dolžnost družbe, da rešuje. Mnogo pa je takih kolektivov, ki so pravočasno sprejeli borbo z notranjo neurejenostjo in so danes že na najboljši poti, da osvoje novo tehnologijo, nove proizvode, da ustvarijo v kolektivu odnose, ki v samoupravnem pomenu pogojujejo gospodarnost do zadnjega člana kolektiva.

Taka borba je težka, pomeni pa v končni fazi izboljšanje ekonomskega položaja podjetja obenem pa izboljšanje socialnega položaja članov kolektiva v ožjem smislu ter dvig življenjskega standarda v širšem smislu.

Pred nami še nadalje ostajajo nekateri nerešeni problemi, katere smo dolžni s svojo ustvarjalnostjo nenehno odpravljati. Osební dohodki stagnirajo, rahlo se povečuje nezaposlenost, dohodek podjetij upada. Vse to so resni znaki, da se je treba resneje spoprijeti z odgovornostjo do dela, do sočloveka, do vodenja gospodarske in socialne politike, ki je v rokah samoupravnih organov in prek njih vseh samoupravljalcev. Iz tega vidimo, da borba dejansko ne bo nič lažja kot je bila narodnoosvobodilna borba, ki je zahtevala celega človeka, saj ga sedanja situacija terja tudi danes. Ker je prvi maj simbol borbe delavskega razreda vsega sveta, naj tudi naše letošnje praznovanje delavskega praznika da nov polet našemu delovnemu človeku - ustvarjalcu in samoupravljalcu za doseg cilja, ki si ga je naša družba in z njo vsak član v naši družbeni ureditvi postavila.

Občinski sindikalni svet
Domžale

Ob letošnji, precej ostri proračunski razpravi se je bolj kot kdajkoli doslej izkazalo, v kako velikem razkoraku so zahteve, ki jih občani postavljajo, in možnosti, ki jih naša občinska skupnost ima, da bi te zahteve zadovoljila. In prav v tej ali ob tej razpravi se je en in isti občan znašel v položaju, da je nekje na ves glas zahteval vse mogoče in včasih tudi nemogoče, kar naj bi dala ali naredila družbena skupnost ali kar na kratko občina, istočasno pa se na nekem drugem mestu odločno upiral kakršnikoli spremembam oblik in stopenj obdavčitve, češ da je tako imenovani davčni vijak že itak privit do skrajne možne meje.

Ob teh dveh pojavih pa se človek nehote sprašuje: Ali se še vedno ne zavedamo, da bo naš razvoj lahko hitrejši, da bomo lahko hitreje gradili moderne ceste, šole, vodovode itd., izločali večja sredstva za socialno varstvo, preventivo in za vse druge skupne zadeve samo takrat, če bomo za to zbrali tudi več sredstev? In ali se še vedno ne zavedamo, da so vsa sredstva, ki se zbirajo v občinskem proračunu in na različnih namenskih skladih, samo tolikšna, kolikršen je prispevek nas, občanov in da drugih virov ni?

Zato je nujno čimprejše spoznanje, da je hitrejši razvoj na vseh tistih področjih, o katerih je bilo na zadnjih zborih volivcev mnogo govora in včasih tudi upravičenih pripomb, odvisen od tega, koliko sredstev bodo občani v ta namen zbrali in odvedli v oblik dajatev v skupne fonde.

Te dajatve pa so dvojne. En del, in to je glavni, je s predpisi določen, se ga ne sme spreminjati in je za vse, ki jih predpis zajame, obvezen. Drugi del pa so prostovoljne dajatve v obliki samoprprispevka in drugih, prostovoljno pre-

Novi vzorci
Znižane cene

Domžalski majski sejem 68
od 25. V. do 3. VI. 1968

Razprodaja
ugoden
nakup

vzetih obveznosti za določeno dobo in za v naprej določeni namen.

Množina sredstev iz prvega dela je odvisna od števila zaposlenih, od njihovega dohodka, ta pa od njihove prizadevnosti in stopnje strokovnosti. V kmetijstvu je višina dajatev iz tega naslova odvisna od kat. dohodka in proizvodnega okoliša, v obrti pa od davčne prijave. Tu pa nastajajo razlike. Občan v delovnem razmerju nima nobene možnosti vplivanja na višino družbenih dajatev, ki jih je dolžan odvesti od svojega zaslužka, ker so te že v naprej določene. Z večanjem njegovega dohodka se večajo tudi dajatve. Enako je tudi v kmetijstvu. Tudi tu je lestvica dajatev fiksno določena z odlokom.

Drugače je v obrti. Tukaj družba apelira na poštenost prijave vsakega posameznega obrtnika, apelira na njegovo zavest pripadnosti družbeni skupnosti, ki sama ureja vse svoje zadeve, ki omogoča občanom, da razvijejo svoje sposobnosti in uresničujejo svoje težnje in želje, ki nudi svojim občanom zaščito in pravno varstvo, ki pa od svojih občanov zahteva ali pričakuje, da bodo sorazmerno s svojimi dohodki prispevali tudi sredstva za urejanje skupnih zadev v obliki družbenih dajatev in ostalih prispevkov, ki so potrebni za uresničevanje sprejetih načrtov, ki služijo izboljšanju življenjskih pogojev vseh nas in vsakega posameznika.

Tu pa naletimo na marsikaj, kar je v popolnem nasprotju z miselnostjo večine naših ljudi. Še vedno se najdejo posamezniki, ki iščejo vsa mogoča pota, da bi svoj prispevek družbi kolikor mogoče zmanjšali, da bi družbi, t. i. občinski skupnosti ne dali vsega tistega, kar

Uvod v vsakolétno praznovanje 1. maja je budnica ob 5. uri zjutraj. To je že stara tradicija, ki izvira še iz časov pred prvo svetovno vojno in ki jo domžalska godba skrbno goji. Stane KOVAC, gostilničar »Pri Kebru« pa godbenike postreže z golažem in pijačo kar sredi ceste. Posnetek na sliki je iz prejšnjega leta

ji po vsej pravici pripada. Ob vsaki uspeli utaji se vesele, za nesrečo pa smatrajo, če se jim kdaj tak poskus ne posreči. Prav tu pa zadenemo ob osrednjo vprašanje: Ali izpolnjujemo svoje obveznosti do družbe zato, ker jih moramo, ali zato, ker vemo, da s tem prispevam v skupne fonde, iz katerih potem prek svojih predstavnikov zbrana sredstva usmerjamo tja, kjer so najbolj potrebna? Ali se torej zavedamo svoje moralne dolžnosti, da obveznosti

pravilno in pošteno izpolnjujemo zato, ker smatramo, da je to nujno in pravilno v vsaki organizirani družbi ali pa zato, ker se bojimo sankcij? Prepričan sem, da če bi prevladala morala nad koristoljubjem, da bi davčne napovedi in davčni predpisi izgledali precej drugače, kakor pa izgledajo sedaj.

Ali tudi ti? Da, tudi ti premisli o tem, posebno takrat, ko zahtevaš veliko, pripravljen pa nisi dati niti malo!

F.

Stvarnost - religija in delovanje cerkve

Povzetke s sklepov skupne seje predsedstva in izvršnega odbora republiške konference Socialistične zveze Slovenije objavljamo zaradi nadaljnjih razprav o teh vprašanjih na področju občine.

Socialistična zveza načenna te razprave zaradi vsestranskega zanimanja in zaradi vsebinsko bogatejša in širše ustvarjalne pobude delovnih ljudi za nadaljnji razvoj samoupravne družbe. Na omenjenih organih so bili sprejeti naslednji sklepi, ki naj služijo kot osnova za nadaljnje razprave.

Načelna izhodišča Socialistične zveze do vere in vernosti ljudi in do razvoja odnosov med cerkvijo in državo imajo nepretrgano kontinuiteto. Razčlenjevala in v praksi izvajala jih je od vsega začetka osvobodilna fronta slovenskega naroda. Stališča naše družbe do verske svobode kot stvari osebne svobode vsakega posameznika, do zlorabe vere in verske dejavnosti v politične namene, do ločitve cerkve od države in šole

so oblikovana po lastnih izkušnjah in izkušnjah naprednih sil v svetu in so sestavni del svobode, pravic in dolžnosti človeka-državljan v naši družbi. Kot takšna imajo tudi svoje mesto v ustavi. Politika naše družbe za zagotovitev verske svobode se izraža v svobodi delovanja cerkve v verskih in cerkvenih stvareh ter v svobodi izpovedovanja verskega prepričanja. Taka politika odpravlja vsakršne pridržke in omogoča Socialistični zvezi širino delovanja, vsem državljanom pa daje možnost za enakopravno uresničevanje pravic in dolžnosti pri graditvi socialistične družbe.

Socialistična zveza ugotavlja veliko zanimanje delovnih ljudi za preosnovo katoliške cerkve po drugem vatikanskem koncilu. Izredno prizadeto spremljanje prilagajanjem cerkve novi stvarnosti v svetu in doma temelji na posledicah težkih izkušenj protikomunizma in klerikalizma kot osnovne družbene aktivnosti cerkve v preteklosti. **Protokol, podpisan med SFRJ**

in Vatikanom, potrjuje vse tiste pravice katoliške vere in cerkve, ki jih je stalno poudarjala Socialistična zveza, katoliška cerkev pa se je s protokolom odrekla politični aktivnosti pa tudi drugim dejavnostim, ki niso verska vzgoja. Ta dokument predstavlja uveljavitev tistih načel v odnosih med družbo in cerkvijo, ki so jih progresivne sile naše družbe vselej zagovarjale in uveljavljale.

Zgodovinska dejstva nam dokazujejo, da se je cerkev vedno morala prilagajati novim družbenim sistemom in političnim stanjem. Tudi sedanjí pokoncilski čas označuje proces prilagajanja katoliške cerkve. Iz tega izhaja spremenjen odnos do nove družbene ureditve v svetu in priznavanja obstoječega stanja. Kljub temu, da taka gibanja v cerkvi zavzemajo v svetu čedalje širši razmah, pa je treba tu in tam ugotoviti zaostajanje teh gibanj v katoliški cerkvi; pri nas, ker ne upošteva dovolj stvarnosti, v kateri živi. Ne gre seveda niti za precejevanje tega

pojava niti podcenjevanje njegovega pomena. Dejstvo je, da se del katoliške duhovščine nocoje odredi političnim ambicijam, da poizkuša izkoristiti cerkveno dejavnost v politične namene v novih okoliščinah in z novimi političnimi stališči. To mogoče razbrati v hotenjih cerkve, da posega v razna področja družbenega življenja, ki nimajo značaja verske dejavnosti, (šport, pevsko društva itd.), kar je v nasprotju s podpisanim protokolom. To prihaja do izraza tudi v pisanju verskega tiska.

Socialistična zveza se bo še nadalje borila proti kakršnemu koli izkoriščanju in zlorabi verskih čustev. Izkušnje našega ljudstva iz bližnje preteklosti, posebno iz druge svetovne vojne opozarjajo na to, kakšne posledice lahko rodi zloraba verskih čustev. Socialistična družba zagotavlja verskim skupnostim neovirano opravljanje verskih obredov in spoštovanje običajev, obenem pa terja od cerkve spoštovanje obstoječega stanja. Pri tem ne gre prezreti dejstva, da so bili že pred II. vaticanskim koncilom pri nas duhov-

niki, ki so v interesu vernikov in cerkve zastopali načela depolitizacije cerkve, sodelovanje s pripadniki drugih veroizpovedi in z ljudsko oblastjo. Naša družbena stvarnost z razumevanjem spremlja delo teh duhovnikov, ker vidi v njem iskren napor za tvorno vključevanje v socialistično preobrazbo, utrditev in razvijanje koncilskih idej, odločen obračun z idejami borbenega protikomunizma in uveljavljanje cerkve kot duhovne verske organizacije.

Samoupravna družba z neposredno demokracijo vključuje vsakega delovnega človeka, da v delu za osebni in družbeni napredek ne glede na nazorsko pripadnost, doživlja osebno in družbeno priznanje. Vsak poizkus vzpostavljanja vzporednih struktur v našem družbenem

političnem sistemu je vračanje na staro, v revolucionarnem boju odpravljeno stanje. Nevarnost klerikalizma obstaja vse dotlej, dokler se v kakršni koli obliki javljajo težnje po posebnem organiziranju vernikov za zadeve splošno-človeškega pomena izven religioznega področja, v propagiranjih katoliških nazorov izven področja vere, v postavljanju katoliške socialno-politične, kulturne in ekonomske doktrine kot edine možnosti pravične družbene ureditve.

Naša družba ne dopušča vnašanja verske nestrpnosti med ljudi, še posebej, če se le-ta pozikuje vsajati v zavest otrok ter mladine. V nekaterih cerkvenih dejavnostih se često javlja podcenjevanje ravnanja neverujočih državljanov v javnem in zasebnem življenju in v odnosih med ljudmi. **Socialistična**

zveza se dosledno bori proti posameznim sektaškimi naziranjem, da bi verne ljudi glede enakopravnosti v čemer koli omejevali. Zato **Socialistična zveza poudarja, da mora tudi cerkev spoštovati svobodo vesti neverujočih ter v lastnih vrstah odstranjevati nestrpnost, omalovažujoč in ponižujoč odnos do ljudi drugačnih nazorov in druge ostanke preteklega borbenege protikomunizma.**

Ves naš razvoj je namenjen urejanju življenjskega standarda in humanih odnosov med ljudmi. Doseženi gnotni in moralni etični uspehi so izraz socialističnega humanizma naših ljudi. V družbenih organizacijah je na principih neposredne demokracije široko polje dela za vse zavzete ljudi, **zato niso dopustne posebne, na verskih osnovah organizirane ustanove**

in akcije, ki so v nasprotju z ustavnim redom in zakoni in ki izvajajo pritisk na človekovo zavest.

Zivimo v svetu, kjer so za odpravo izkoriščanja množic, posledic ekonomske zacstalos i, revščine in lakote, rasne in verske mržnje itd. potrebni naporji vseh ljudi. S politiko aktivne koeksistence si je Jugoslavija ustvarila nesporen mednarodni ugled in moralni kapital, zato je politika aktivne koeksistence naša politična orientacija tudi v bodoče. S tega vidika je bilo mednarodno anežiranje vodstva rimskokatoliške cerkve za mir in spoštovanje tudi pri naš sprejeto z razumevanjem in željo, da postane trajna usmeritev, kar nedvomno utruje in širi prizadevanja za miroljubno sožitje v sodobnem svetu.

Franc Gabrovšek

Izveček iz poročila o delu krajevne skupnosti Mengeš za l. 1967

Delo krajevne skupnosti je bilo v lanskem letu specifično zaradi tega, ker je bil pri svetu krajevne skupnosti zaposlen redni uslužbenec. Zato je bilo več stvari urejenih vzporedno z osnovno aktivnostjo krajevne skupnosti, čeprav te stvari niso bile neposredna ali osnovna naloga krajevne skupnosti. Tako smo sodelovali z občinskimi organi in Cestnim podjetjem Domžale pri organizaciji posipa cest. V delokrog poslov krajevne skupnosti, ki pomeni samoupravno skupnost občanov, spada opravljanje tistih nalog, ki so v statutu določene, ali pa so bile naknadno odločene po demokratski poti na zborih volivcev. Zato smo se odrekli izvajanju nekaterih nalog, za katere smatramo, da jih bo moral tudi v bodoče opravljati upravni organ skupščine občine ali ustrežna služba. Tu mislimo na dajanje mnenj o davčnih olajšavah, o pristojnosti krajevne skupnosti za vzdrževanje reda in čistoče v naselju (jame za odpadke) itd.

Zaradi nemotenege dela v zvezi z izdatki sklada za mestna zemljišča je treba čimprej pripraviti naslednje načrte: kompletirati urbanistično dokumentacijo, pripraviti zazidalni načrt za gradnjo individualnih stanovanjskih hiš v območju Cankarjeva — Zajčeva in Prešernova — Kamniška cesta.

V izdelavi so bili še načrti za rekonstrukcijo Liparjeve in Tomšičeve ceste. Sprejet je bil sklep, da se naročijo načrti za rekonstrukcijo Partizanske ceste in to iz dveh razlogov; prvič je prek Partizanske ceste za Mengeš najugodnejša povezava z Domžalami, zato je ta cesta med najbolj obremenjenimi. To pomeni, da prebivalci ob tej cesti največ trpijo zaradi ropota in prahu. Drugič pa po tej cesti dnevno vozi približno 100 avtobusov v obe smeri in zaradi slabe ceste obstaja nevarnost, da bo Ljubljana-transport to

povezavo z Domžalami zaradi skrajno slabé ceste ukinil. Sprejet je bil sklep, da se naročijo načrti za ureditev kulturnega doma. Ta sklep zaradi pomanjkanja sredstev še ni uresničen. Naročen in izdelan je glavni projekt rekreacijskega centra v Mengšu, o katerem bo več govora kasneje. Naročeni in dobavljeni so načrti za gradnjo vrtca v Mengšu. V oktobru 1967 pa se je po večletnih prizadevanjih vodstva krajevne skupnosti začela graditi črpalka v režiji podjetja Petrol iz Ljubljane.

Komisija za finančna vprašanja je imela sejo dvakrat in sicer pri razpravi o polletnem poročilu in ob bilanci. Pri polletnem je ugotovila, da je bilo vodenje finančnega poslovanja pri krajevni skupnosti pravilno in po predpisih. Glede na to, da je bilo polletno poročilo z obračunom samoprispevka za Mengeš in Trzin razmnoženo v dvasotisoč izvodov in prek šolske mladine dostavljeno občanom, tega poročila tudi ne bomo podrobno analizirali. Pomembno pa je zaradi tega, ker je svet krajevne skupnosti in njegovo tajništvo lahko na osnovi analize dohodkov in izdatkov predvidelo enakomernejšo potrošnjo v drugi polovici leta. Pri tem se je pokazalo, da smo v prvem polletju porabili za javno razsvetljavo skoraj dve tretjini sredstev, namenjenih za vse leto. Zato so bili v zvezi z javno razsvetljavo uveljavljeni še dodatni ukrepi, ko so jo znatno pocenili.

S prvim februarjem 1967 je bil po sklepu krajevne skupnosti redno zaposlen uslužbenec s funkcijo tajnika. Ta uslužbenec je imel naslednje osnovne naloge: urejanje administracije, skrb za ažurno knjigovodstvo krajevne skupnosti, izvajanje sklepov in nalog sveta krajevne skupnosti in njegovih komisij, organizacijo komunalnih in ostalih del pri krajevni skupno-

sti, pomoč odborom, organizacij in društev, vzdrževanje stikov s predstavniki krajevnih skupnosti in občine. Poleg tega pa je občasno opravljal še nekatere druge naloge, ki so bile potrebne, koristne ali nujne v okviru krajevne skupnosti. Pri tem je treba omeniti informiranje občanov prek občinskega glasila, kar je bila dolžnost tega uslužbenca.

Precej delovnega časa je tajnik porabil za urgence zaradi skrajno nemarnega odnosa Cestnega podjetja, Stanovanjskega podjetja, Stanovanjskega sklada, Sklada za uporabo mestnega zemljišča in nekaterih referatov na občini v odnosu do mengeških problemov.

Finančna politika

V lanskem letu je bilo v proračunu krajevne skupnosti realiziranih 206.289,29 N din. Ta sredstva smo dobili od: zavarovalnice, občinske skupščine, cestnega sklada, sklada za mestna zemljišča, najemnine za kul-

turni dom in od drugih dohodkov. Poleg tega smo prek sklada za mestna zemljišča porabili devet milijonov starih dinarjev. Nadaljnjih 12 milijonov smo porabili iz zbranih sredstev samoprispevka za gradnjo kanalizacije po Tomšičevi cesti. Tako je bilo v lanskem letu na razpolago približno 42 milijonov starih dinarjev. Večino teh sredstev smo porabili za prej omenjena komunalna dela že v prvem polletju, zato je njihova poraba razvidna že iz polletnega poročila. V drugem polletju je promet na žiro računu krajevne skupnosti porasel samo za šest milijonov starih dinarjev, s temi pa smo poravnali račune in plačali naročila, izvršena v prvem polletju. Del sredstev iz sklada za mestna zemljišča smo refundirali na naš žiro račun zaradi poenostavitve postopka pri naročanju in plačevanju del v zvezi z ureditvijo zelenic, pločnikov, poti in nasadov. Sredstva iz cestnega sklada in samoprispevka pa so namenjena, zato smo jih porabili za popravilo cest in gradnjo kanalizacije.

PREGLED DOHODKOV IN IZDATKOV ZA L. 1967

D o h o d k i :	
prispevek za mestna zemljišča	9.800.000
samoprispevek Mengeš	10.881.943
samoprispevek Trzin	3.143.685
dohodki po finančnem načrtu	20.628.929
Skupaj	44.454.557
I z d a t k i :	
izdatki po finančnem načrtu	20.628.929
kanalizacija iz samoprispevka	8.650.324
kanalizacija iz prispevka od mest. zemljišč	9.800.000
vodovod v Trzinu	2.998.835
Skupaj	42.078.088
Saldo — samoprispev. Mengeš	2.231.619
— samoprispev. Trzin	144.850
Skupaj	44.454.557

Javna tribuna v Mengšu

Zaradi nekaterih perečih in nerešenih problemov je bila 4. marca v Mengšu sklicana javna tribuna. Pobudo za sklic so dale politične organizacije in svet krajevne skupnosti na razširjeni seji. Zaradi aktualnosti objavljamo izvlečke zapisnika.

1. Uvodne misli je podal predsednik krajevne skupnosti. Med drugimi je omenil:

Verjetno so eden najvažnejših problemov, ki naj se obravnava na javni tribuni, sredstva, ki se ne morejo in nočejo pravilno razporediti. Mengšani niso dobili sredstev, da bi svoje delo lahko v redu opravljali. Kar je bilo v Mengšu storjenega, je bilo iz lastnih sredstev (sredstva samoprispevka, sredstva krajevne skupnosti, prispevek za mestna zemljišča). Glede na to so mnogi mnenja, da je Mengeš eden zadnjih po vrsti za Domžalami v občini, ne pa prvi. Položaj krajevne skupnosti Mengeš in nasploh samega Mengša je, da občinska skupščina nima več denarja, da bi krajevna skupnost v Mengšu imela rednega uslužbenca, kot ga je imela preteklo leto. Poleg tega pa se še širijo govorice, da se bo v Mengšu ukinila matičarska služba. Občinska skupščina pa je v lanskem letu povišala sredstva za tokovino in ceste. Razen sredstev pa je v Mengšu tudi še neurejeno vprašanje slabo vzdrževanih cest, ki močno ovirajo promet. Drugi kraji v občini dobijo mnogo več sredstev, medtem ko Mengeš teh sredstev ne dobi, pač pa plačuje davke. Tudi gradnja kanalizacije se je zavlekla za pol leta. Sami Mengšani pa se želimo opredeliti na nekatere osnovne probleme, ki nas tarejo. Omenimo naj samo nešteto priprav za Grad. Osnovni letošnji problem je gradnja vrtca, drugi problem neurejena urbanistična gradnja, ureditev ceste Mengeš—Rodica. Avtobusno podjetje Ljubljana-transport, ki vozi po tej cesti in vzdržuje medkrajevni promet, lahko zaradi stanja ceste takoj ali v bližnji prihodnosti ukine to povezavo z Domžalami. Opozorjanje, da je treba to cesto popraviti, traja že devet let. V Mengšu je veliko stvari na pol zgrajenih, ker za nadaljnjo gradnjo ni več sredstev (telovadnica TVD Partizan, kulturni dom, dom v Trzinu, gradnja ceste na Zavrteh, treba je asfaltirati prostor pred Prehrano v Mengšu, za kar pa seveda ni denarja, v Domžalah pa se za take primere vedno najde denar. Odnos občinska skupščina—krajevna skupnost Mengeš se bo moral v kratkem popraviti. V Mengšu je 5200 prebivalcev, petino vsega prebivalstva v občini in je po velikosti na 29 mestu v Sloveniji. Zato s takim načinom reševanja problemov s strani občine ne more iti več dalje, ko z občine prihajajo samo obljube,

storjenega pa ni ničesar. To kaže na to, da moramo vse probleme reševati sami. Znano je tudi mišljenje, da nas ima občina za veliko vas in nam temu primerno delj sredstva. Diskusija pa naj osvetli še ostale probleme, za katere je nujno potrebno, da se rešijo.

2. O vrtcu je povedal predsednik gradbenega odbora naslednje:

Za vrtec je pripravljena lokacija in načrti. Za gradnjo je po-

V Mengšu urejajo kanalizacijo. Ko bo ta urejena, bodo rešeni mnogi problemi odvajanja odpadnih voda in fekalij, v prvi vrsti tudi za mengeško šolo. Dela okrog šole so v polnem teku

trebnih 58 milijonov starih dinarjev, od tega je nekaj sredstev že zbranih (6 milijonov), ki so jih prispevale delovne organizacije. Nekaj pa bi jih prispevale v naslednjem letu, tako da bi jih bilo zbranih okoli 23 do 24 milijonov. Problem gradnje vrtca se zadnje čase pojavlja na vseh sestankih SZDL, KS in ZK. Na teh sestankih se ugotavlja, da se gradnja vrtca mora pričeti, sredstev pa ni. Ze pred nekaj leti je bil ustanovljen gradbeni odbor za vrtec in to na pobudo predsednika občine tov. Pogačnika, ki je poudaril, da je otroški vrtec v Mengšu res nujno potreben. Da je to res, kaže tudi to, da vodstvo otroškega vrtca v Mengšu dan za dnem dobiva prošnje za sprejem otrok v varstvo in to predvsem mlajših. Ker je to v sedanjih razmerah v Mengšu nemogoče, pošiljajo te otroke v vrtec v Količevu, kjer je dovolj prostora. To pa si lahko dovolijo le starši otrok, ki imajo lasten prevoz — avtomobile. Inšpekcija bi morala dosedanj vrtec v Mengšu podreti oziroma zapreti, ker je neprimeren. Od ustanovitve gradbenega odbora za vrtec je bilo nekaj sej, uspeha pa ni bilo veliko. Predsednik odbora je obhodil vse gospodarske organizacije in takrat nabral okoli 32 milijonov starih dinarjev. Ta sredstva pa ne morejo biti nakazana drugače, kot prek sklada in

morajo biti res namenjena le za gradnjo vrtca v Mengšu. Odbor si je zadal nalogo, da bodo v bližnji prihodnosti predsednik in ostali predstavniki odbora ponovno obiskali delovne organizacije in jih prosili za sredstva. Delo odbora je bilo nekaj časa aktivno, delavnost pa je počasi pojemala zaradi nenehnih nasprotovanj. S prihodom tajnika na krajevno skupnost Mengeš se je delo spet poživilo. Z občino je bilo domenjeno, da

3. Delitev sredstev po krajevnih skupnostih: Tov. Lužar se ne more strinjati z odgovorom tov. Matičiča, da je nemogoče deliti proračunski dohodek po krajevnih skupnostih v istem razmerju kot te plačujejo sredstva in zahteva, da mora biti delitev na krajevne skupnosti v kratkem času opravljena. Na zboru občanov morajo biti pojasnjene naslednje zahteve, ker se drugače ne potrdi proračun: 1. Koliko sredstev iz krajevne skupnosti Mengeš doteka v proračun, koliko iz ostalih krajevnih skupnosti. 2. Prikazati proračun izdatkov. 3. Prikazati, kako se porabi ostanek proračuna in za kaj (anuitete Mengša, Domžal ali Lukovice itd.). Postavljeno je bilo tudi vprašanje, če je gradnja vrtca v Mengšu za občino sprejemljiva. Tov. Ivkovičeva je pojasnila, da je bil sprejet novi zakon o otroškem varstvu. Meni, da je lahko reči: »Vrtec se naj gradi«, sredstva za gradnjo pa je težko dobiti. Prav tako ne more samo en predstavnik občine ali dva reči: »Občina bo dodelila sredstva za gradnjo«. Verjetno pa bo skupnost otroškega varstva, ki je določena z novim zakonom, zbirala sredstva, o teh sredstvih pa bo potem odločala skupnost in ne občina. Tov. Korenčan: Vprašanje sredstev, ki so dotekala v sklad so nepomembna, saj točno vemo, kolika je njihova vrednost. Mi zahtevamo, da se letos ta problem reši. Občinska skupščina pa naj najde sredstva in izdela program delitvenega razmerja. Sklad mora sredstva, ki so jih podjetja vplačala in podpisala (22 milijonov starih dinarjev) dati, do nadaljnjih 58 milijonov pa naj sklad najame kredit. 4. Problemi cest: Problem, ki tudi teži Mengšane in ga je treba rešiti, so ceste, ki jih je spomladanska odjuga močno poškodovala. Najprej je treba popraviti ceste, ki se nadaljuje od Partizanske ceste in se konča na Rodici. Ta cesta povezuje Mengeš z Domžalami in je v zelo slabem stanju. Če bi bil avtobus ukinjen, bi bili Mengšani odrezani od Domžal. Nakupovat bi potem hodili v Ljubljano ali pa v Kamnik, kar bi bilo v korist sosednjim občinam, zaradi prometnega davka. Načrtov za rekonstrukcijo te ceste še ni in je v dogovoru, da bi se tov. Pogačnik pozanimal za rekonstrukcijo te ceste pri Cestnem podjetju Ljubljana, ki ima take načrte. Sredstev za rekonstrukcijo ceste pa je premalo. Ta cesta je republiška in zato je cestni sklad na boljšem, ker bi se dobilo tudi nekaj denarja od tam. Potrebo po popravilu kaže tudi to, da je ta cesta trikrat bolj obremenjena kot moravska cesta. Sredstva iz sklada naj bi razporejal svet, ta sredstva pa naj se prenesejo v upravljanje

krajevskih skupnosti. Cesto, ki povezuje Mengeš z Domžalami, ni vredno več posipati. Prav tako je potrebno urediti cesto Mengeš—Trzin, čeprav je že v planu njena rekonstrukcija.

Naslednja cesta, ki jo je tudi treba zgraditi v Mengšu, je cesta na Zavrteh. Tov. Hribar je odgovoril na vprašanje, ki mu je bilo v zvezi s to zadevo zastavljeno in poslano že pred javno tribuno. Ceste se ne more graditi pod kozolcem in tudi pod transformatorjem ne. Sredstev, da bi te kozolce odkupila, pa ni.

Tudi tov. Zevnik je potrdil izjavo tov. Hribarja in povedal, da do sedaj še ni sredstev, da bi se lahko to odkupilo, prav tako pa še ni sredstev, da bi se

odkupil zemljišče od prejšnjim lastnikov. Ta sredstva se bodo dobila ob prodaji parcel za gradnjo vrstnih hišic na Zavrteh. Transformator, ki stoji na trasi, na kateri bo zgrajena cesta, pa je le začasno postavljen. Elektro podjetje ga je v letošnjem letu sprejelo v svoj delovni plan in ga bodo prestavili. Ko bo urejena ta zadeva, se bo z gradnjo ceste na Zavrteh lahko pričelo.

Občani so na javni tribuni zadolžili odbornike in svet krajevne skupnosti, da v zvezi z razpravo sprejmejo konkreten program dela in skupaj z občino začnejo reševati nakazane probleme.

A. Drmal

Razvitost in nerazvitost

Oznaka razvita in nerazvita dežela za naše občane ni nov, saj se skoro dnevno pojavlja v stolpcih naših dnevnih časopisov. Splošno zanimanje za probleme nerazvitih je dobilo na zamahu posebno v zadnjih mesecih, ko smo spremljali potek dvomesečne maratonske konference v New Delhiju, kjer je »klub 77«, v katerem so skoro same nerazvite dežele, v direktni konfrontaciji z razvitimi predstavljali svoje zahteve in predloge, ki naj bi ne samo omilili razlike, pač pa tudi omogočili hitrejši razvoj »nerazvitih«. Tako kot v večini pojavov, tudi tu med obema skupinama ni nobene ostre meje. Najobičajneje merimo »razvitost« s pomočjo nacionalnega dohodka na prebivalca (ND per capita), ta pa je v svetovnem merilu zelo različen in se suče od 50 dolarjev v nekaterih državah centralne Afrike do 3500 dolarjev v ZDA. Naša dežela s svojimi 550 dolarji, je nekje na vrhu lestvice nerazvitih in na spodnjih stopnicah razvitih. V nekaterih pogledih smo tipično razvita v drugih pa še vedno nerazvita dežela.

Že sam osnovni podatek, gledan v svetovnem merilu, je katastrofalen. Dežele v razvoju imajo okoli tri četrtine svetovnega prebivalstva in obsegajo kar dve tretjini zemeljske oble, ustvarjajo pa le 15% svetovnega dohodka. Da bi razširile možnosti za svoj gospodarski razvoj, želijo razvijati gospodarske in trgovske stike z razvitimi, vendar jim velike razlike med obema skupinama to otežujejo ali pa kar preprečujejo. In katere so osnovne karakteristike obeh skupin?

Temeljne razlike so v stopnji razvoja proizvodjalnih sil. Za razvite smatramo tiste, ki so industrializirane, imajo razvito tržno kmetijstvo, promet, trgovino in turizem. V teh deželah napreduje gospodarstvo zelo hitro. Najhitrejši razvoj izka-

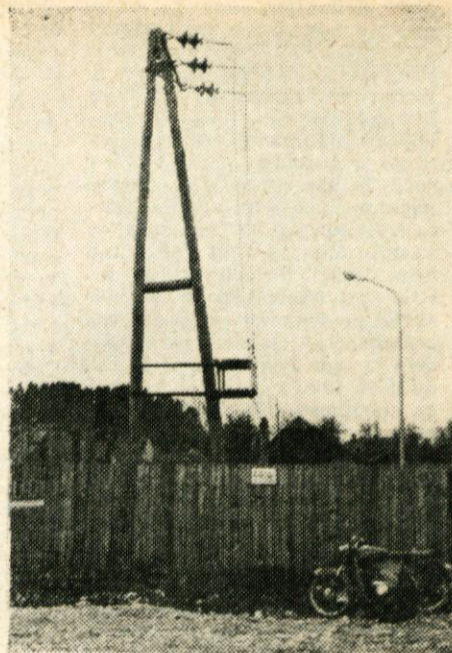
zujejo socialistične države, ki napredujejo s stopnjo 10 in tudi več odstotkov, medtem ko ta stopnja v državokapitalističnih deželah ne presega 5—6%. Najvišjo stopnjo beležijo že nekaj let na Japonskem, kjer so v preteklem letu ustvarili kar 15% več dohodka kot v letu 1966. Dežele v razvoju so v glavnem proizvajalke primarnih proizvodov, tako poljedelskih kot živinorejskih, lesa, mineralnih surovin in ravnih goriv. Kmetijstvo nosi pretežni pečat samoprehranitvenosti, torej ni namenjeno zahtevam tržišča. Zaradi tega sta kar dve tretjini prebivalstva nezadostno in nepravilno prehranjeni, milijoni in milijoni pa celo gladujejo. Živiljska doba je znatno krajša kakor v industrializiranih deželah z višjim standardom in ne presega 35—40 let v poprečju. Tržni presežki, ki jih ustvarjajo, so rezultat zelo cene delovne sile deloma na plantažah, deloma na račun domače potrošnje ali pa trgeda dela v rudnikih in gozdovih. Narasčanje ND je v teh deželah zelo šibko in ne presega 2—3% v poprečju.

Ime »nerazviti« ni ravno najboljše; da bi bolje označili osnovne karakteristike, jih imenujemo tudi »dežele z nizkimi dohodki«, »dežele s surovinsko bazo«, »dežele z naravno proizvodnjo«, »neindustrializirane dežele«, »tehnično zaostale dežele«, »tradicionalne dežele« in podobno.

Seveda pa pojem razvitosti in nerazvitosti ni ostal le na mednarodni ravni. Prenesel se je tudi v notranjost posameznih razvitih držav, saj ima vsaka od njih v okviru svojih meja področja in pokrajine, ki so bolj in druge, ki so manj razvite.

Podobno je tudi v naši Jugoslaviji, v okviru katere je Slovenija nedvomno najbolj razvita republika, saj je s svojim ND

V Mengšu se cesta Na Zavrteh konča ob tem plotu in transformatorju. Skrajni čas je, da se ta del ceste dokonča, še prej pa seveda prestavi transformator, ki stoji na najbolj neprikladnem mestu. To področje Mengša se najhitreje razvija in se bo tudi še v bodoče, zato je ureditev in dokončanje te ceste nujna in neodložljiva

p. c., ki znaša nekaj nad 950 \$ na ravni svojih razvitih sosed Italije in Avstrije.

Kako je s temi odnosi v Sloveniji in še posebno kako je s

temi odnosi v sami naši občini, se bomo seznanili v sestavkih, ki bodo objavljani v naslednjih številkah našega lista.

C. M.

V kolektivih volimo

Leta 1950 je bil s temeljnim zakonom o samoupravljanju podan temelj razvoju naše samoupravne družbe. Vodenja naših gospodarskih in družbenih organizacij po članih delovnih kolektivov je najbolj demokratičen način upravljanja. Razvijanje in krepitev samoupravljanja je dolžnost nas vseh, ki smo zavestno sprejeli pred 15. leti takšno odločitev. Obnavljanje samoupravnih organov jamči, da bodo vedno znova v ta samoupravni forum izbrani najboljše, ki odločajo o ustvarjanju dohodka ter njegovi delitvi. Naša dolžnost je, da vsako leto na novo izvolimo polovico članov delavskega sveta, katerih mandatna doba traja dve leti. S tem je zagotovljena kontinuiteta delovanja samoupravnih organov ter možnost vključevanja slehernega člana kolektiva v upravljanje podjetja.

Prav sedaj smo sredi priprave in izpolnitev letošnje obveznosti. V kolektivih, ustanovah in zavodih so samoupravni organi, družbeno-politične organizacije kot sindikat. ZK in ZMS pravilne oziroma bodo razpravljale o novih kandidatih za organe upravljanja. Novo izvoljeni bodo dve leti opravljali odgovorne samoupravne dolžnosti in nadaljevali delo na utrjevanju socialističnega razvoja naše družbe.

Funkciji upravljanja in vodenja sta v svojem bistvu nerazdružljivi, ena drugo dopolnjujeta in le skupaj ustvarjata skladne pogoje za nadaljnji razvoj delovnih organizacij. Zato je napačno mišljenje ko marsi-

kje ločujemo samoupravljanje od vodenja in postavljamo oba v ostro konfrontacijo, s čimer se slabi odgovornost tako vodstvenih kadrov, ki kažejo na samoupravljavce, češ da so oni sklepalci, samoupravljavci pa kažejo na vodstvene kadre, češ da so oni tako in tako že odločili. Iz te posplošitve je jasno razvidna funkcija obeh, to pa pomeni, da je to ena funkcija, ki je nerazdružljiva, vsaj ne v odgovornosti do kolektiva in družbe.

Pomembnost organov samoupravljanja, bodisi delavskega sveta, upravnega odbora ali svetov delovnih enot je v ustvarjanju skladnosti poslovne politike podjetja, politike prodaje do proizvodnje, nabave, delitve itd. Če se v kolektivu ta skladnost dosega do mere, ki daje iniciativo in pobudo za nadaljnje izpopolnjevanje in razvoj podjetja, potem je ta združena funkcija dosegla svoj namen in je kolektivu podana perspektiva. Žal mnogokrat ravno v teh odnosih škriplje zdaj tu, zdaj tam. Družbenoekonomska reforma narekuje poglobljena poznavanja svojega lastnega dela, ter najširša vključevanja v delitev dela v pogledu specializacije, integracije, v naporih za znižanje stroškov in odkrivanje notranjih rezerv, ki niso v materialu temveč v ljudeh, ki ustvarjajo. S slehernim kolektivom se iz dneva v dan pojavlja bolj ali manj pereča problematika zdaj s tega, zdaj z onega področja. Pretežna usmeritev pa je v iskanju trenutnih rešitev z več ali manj dolgoro-

nim gledanjem, kar je odraz s. opnje strokovne in poslovne usposobljenosti tako vodstvenih kot samoupravnih kadrov, ki formirajo poslovno politiko. Mnogokrat smo v delovnih kolektivih oblikovali poslovno politiko v najboljši nadi, da je v redu in da bomo z določenim načinom poslovanja poželi določene uspehe, pa smo se marsikdaj tudi zmotili. Rezultati niso dosegli pričakovanega nivoja. V tehnološkem in kadrovskem pogledu so naše delovne organizacije lahko marsikdaj celo kosajo s priznanimi tujimi podjetji tako v pogledu kvalitete, storilnosti itd., ne morejo pa se kosati v nobenem pogledu z organizacijsko razvitostjo, ki v tem času predstavlja eno glavnih rezerv našega gospodarstva.

Stopnja organizacije in komunikativnost elementov, ki v organizaciji sodelujejo, ne sledijo tempu sodobnega organiziranja in zaradi tega so stroški naše proizvodnje razmeroma visoki, in se končni efekt neurejene

organizacije v smislu teh stroškov pojavlja v dohodku, katerega težnja v zadnjem času kaže neprestano zniževanje.

Lahko bi navajali še niz pogojev, ki narekujejo podrobno poznavanje upravljanja v delovnih kolektivih. Zato je dolžnost vseh naprednih akterjev v delovni organizaciji, da posvetijo mnogo več pozornosti oblikovanju bodoče poslovne politike, ki se oblikuje v vodstvenih in samoupravnih organih in je vzporedno temu voditi računa o kadrih, ki odločajo in upravljajo s sredstvi delovne organizacije. Zato je odveč poudarjati pomembnost skladnosti sodelovanja vodstvenih in samoupravnih organov.

Ko smo sredi polovice priprav na volitve polovice članov samoupravnih organov, naj se vsi odgovorni v podjetju, od samoupravnih organov do sleherne družbeno-politične organizacije ob tem globoko zamislijo.

Ivan Mrak

Delo koordinacijskega odbora za vprašanje obrambe pri občinski konferenci SZDL

V okviru organov občinske konference deluje med drugimi tudi odbor za koordinacijo obrambnih priprav v občini Domžale.

Ta je sestavljen iz predstavnikov družbeno-političnih in društvenih organizacij. V odboru so zastopane: predsedstvo skupščine občine, oddelek za narodno obrambo, združenje borcev NOV, občinski odbor ljudske tehnike, občinski odbor RK, oddelek za notranje zadeve, delavska univerza, občinski komite ZMS, zveza za telesno kulturo, občinski komite ZK, občinski sindikalni svet, izvršni odbor izobraževalne skupnosti, občinska gasilska zveza, občinski odbor strelske zveze, zdravstveni dom ter izvršni odbor socialistične zveze.

Na prvi seji je odbor razpravljal o pomenu množičnih priprav prebivalstva na obrambo. Sprejeto je bilo mišljenje, da morajo priprave prebivalstva na obrambo dobiti javni značaj. Občane je potrebno seznanjati z možnostmi in načrtom uspešne obrambe v sodobnih pogojih vojskovanja in točno opredeliti njihove dejanske obveznosti. Uresničevanje tako obsežnih nalog zahteva uskladeno delovanje vseh družbeno-političnih dejavnikov, samoupravnih in predstavnih organov, delovnih organizacij, šol, specializiranih organizacij, množičnih obveščevalnih sredstev itd. Odbor je ugotovil, da programi družbeno-politične skupnosti — občine in drugih strokovnih organizacij sicer obstoje in tudi predvidevajo naloge v zvezi z obrambno vzgojo pre-

bivalstva, da pa je uresničevanje teh nalog premalo koordinirano, čestokrat zapostavljeno, kot tudi nenačrtno in kampanjsko. Da bi obrambne priprave in vzgoja postale resnično sestavni del družbene vzgoje našega občana, bo tej vzgoji potrebno dati ustrezno patriotično vsebino in zagotoviti take organizacijske oblike, da bo dosežena celovitost, enotnost in potrebna učinkovitost, ter da se bo vsaka organizacija vključila na področju, ki ji najbolj ustreza. Na podlagi take razprave so bili sprejeti naslednji zaključki:

1. Izhajajoč iz ustavnih določil o vseljidski obrambni vzgoji je o delu na tem področju potrebno javnost obveščati prek raznih oblik informiranja, kot na primer: prek Občinskega poročevalca, seminarjev, predavanj, prek zborov volivcev itd. Za obveščenenost so odgovorni vsi organi, ki se ukvarjajo s to problematiko.

2. V priprave in izdelavo konkretnih programov, ki jih po službeni dolžnosti ureja oddelek za narodno obrambo, je nujno potrebno vključiti tudi vse druge faktorje od trgovine, gospodarskih organizacij, krajevnih skupnosti ter služb skupščine občine, ki so sicer odgovorne vsaka za svoje področje, vendar pa pri izdelavi programov morajo sodelovati z oddelkom za narodno obrambo.

3. Delavska univerza naj prek svojega zastopnika v tem odboru takoj vzpostavi kontakt z republiškim koordinacijskim odborom ter oddelkom za narodno obrambo pri skupščini

občine Domžale zaradi izvajanja izobraževalnega dela na tem področju. Takoj naj se sestavi program predavanja in pridobi predavatelje. Predavanja naj se izvajajo na celotnem teritoriju.

4. Naslednja seja koordinacijskega odbora mora obravnavati oziroma dobiti vpogled do sedaj izvršene naloge ter programe dela odgovornih organov pri skupščini občine. Na podlagi tega si bo ta odbor izdelal lasten program.

Koordinacijski odbor za vprašanja obrambe bo stalni organ občinske konference socialistič-

ne zveze in bo v bodoče spremljal, usklajeval, analiziral in vzpodbujal; vse dejavnike pri razčiščevanju vloge obrambne vzgoje in uresničevanja ustreznega koncepta.

Takojšnji začetek dela koordinacijskega odbora in njegova uspešnost je v veliki meri odvisna od angažiranosti vseh činiteljev.

Zaradi tega izvršni odbor poziva občane, družbeno-politične organizacije in društva, da se vključijo z vso resnostjo v to delo.

F. Gabrovšek

Pregled sklepov zborov volivcev

S krepitvijo samouprave v krajevni skupnosti in občini se ustrezno povečuje tudi vloga zborov volivcev, ki imajo nekatere z zakonom določene pristojnosti. Zato smo letos na enem mestu zbrali vse zapisnike teh zborov in iz njih izbrali predvsem tiste sklepe, ki tako ali drugače zadolžujejo občinsko skupščino za njihovo izvajanje.

V gradivu, ki so ga dobili odborniki za sejo skupščine v marcu so bili zato izpuščeni tisti sklepi, ki so določali za izvršitelja krajevno skupnost ali posameznike. Za skupščino in odbornike so pomembni sklepi zborov volivcev, ki po svoji vsebini zahtevajo ukrepanje občinske skupščine, uprave in odbornikov. V naslednjem si ogledjmo, kaj in o čem so največ sklepali letošnji zbori volivcev.

Investicije

O tem je bilo sprejetih 50 sklepov.

1. O zdravi pitni vodi so sklepali v: Domžalah, Rovih in Veliki vasi; nekateri ostali zbori so o tem samo razpravljali.

2. Ceste so najhujši problem občanov, saj so v njih razpravljali na 21 zborih. Pri tem so vključeni sklepi o: asfaltiranju, ureditvi pločnikov, križišč, mostov, dostopov na javne ceste, kategorizaciji cest, prometnih znakov, avtobusnih postajah in ostalih problemih.

O tem so razpravljali na zborih volivcev v: Lukovici, Viru, Domžalah, Krašcah, Radomljah, Mengšu, Pečah, Ožboltu, Trojanah, Topolah, Jaršah, Loki, Trzinu, Kranji, Krtini, Homecu, Češnjicah, Vrhpolju, Blagovici, Veliki vasi, Zlatem polju.

3. Električna (trafo postaje, trofazni tok, povečanje napetosti). O tem so bili sprejeti sklepi na zborih volivcev v: Lukovici, Radomljah, Topolah, Rovih, Krašnji, Krtini in Blagovici.

4. O kanalizaciji so sklepali v Mengšu, Ožboltu, Trzinu in Dobu.

5. O regulaciji potokov so sklepali v Topolah, na Viru in v Dobu.

6. O cestni razsvetljavi so sklepali na Viru, v Radomljah, Mengšu in Prevojah.

7. O telefonu so sklepali v Radomljah.

8. O izgradnji šol, vrtcev, kulturnih domov in bazenov so sklepali na Viru, v Krašnji, Homecu, Mengšu in Blagovici.

9. O trgovskem lokalu so sklepali v Lukovici.

10. O spomniškem varstvu so sklepali v Lukovici.

Delovanje javnih služb in ostali problemi

O tem je bilo sprejetih 53 sklepov.

1. O odkupu kmetijskih pridelkov so sklepali na Trojanah, v Topolah, Krašnji, Moravčah, Vrhpolju in Prevojah.

2. O veterinarski službi so sklepali v Lukovici, Krašcah, v Trojanah, v Topolah, Vrhpolju.

3. V usklajevanju proizvodnih okolišev sta bila sprejeta sklepa v Topolah in Vrhpolju.

4. O organizaciji zdravstvene službe so sklepali: v Rafolčah, Češnjicah, Blagovici, Veliki vasi, Zlatem polju.

5. O problemih šolstva so sklepali: v Pečah, Rovih, Rafolčah, Češnjicah, Veliki vasi.

6. O davčni službi in pobiranju davkov so sklepa: v Meršu, na Trojanah, v Ihanu, Moravčah, Blagovici, Prevojah.

7. O avtobusnem voznem redu so sklepali v Radomljah.

8. O socialnem varstvu so sklepali v Ožboltu, Trojanah, Blagovici, Veliki vasi in Zlatem polju.

9. O lokacijah in gradbenih dovoljenjih so sklepali na Trojanah.

10. O upravljanju kulturnih domov in komunalnih naprav so sklepali: v Lukovici, Mengšu, Jaršah, Prevojah.

11. O zemljiško-knjižnih zadevah so sklepali: v Pečah, Moravčah, Češnjicah, Prevojah.

12. O odškodnini za daljnovidno so sklepali v Rafolčah.

13. O sredstvih krajevnih skupnosti so sklepali: na Viru, v Mengšu, v Loki, Krašnji, Prevojah.

(Nadaljevanje na 7. str.)

Podzemeljske jame v okolici Domžal

Pod pojmom kras in kraški pojavi si, to si nekoč predstavljali le predel klasičnega Krasa na Dolenjskem in Notranjskem. Kraških pojavov pa je nešteto tudi pri nas. Dovolj je tudi podzemeljskih jam, saj jih je samo v bližnji okolici Domžal že dosedaj znanih prek 50. Temu bi človek komaj verjel, toda prizadevni jamarji jih dosedaj toliko že poznajo. Res niso tako velike kot Postojnska, Škocjanska ali Taborska, toda tudi naše jame imajo lepoto, na katere smo lahko ponosni. Veliko jam je lahko dostopnih, še več pa je takih, ki so dostopne le jamarjem. Če hočejo take jame raziskovati, morajo biti zares pogumni in vztrajni. Premagati morajo nešteto ovir, preplezati morajo strme stene, ki so mnogokrat prav tako težke, kot jih preplezajo planinci, kajti te stene so mokre in krhke ter prekrite z ilovico. Nemalokrat morajo tudi prek mrzlih podzemeljskih rek in jezerc. Da lahko premagujejo take težave, je lahko le idealizem tisti, ki jih družijo pri vztrajnem in vzajemnem delu. Jamarji pa morajo imeti tudi posebne obleke, čelade, svetilke, vrvi, lestve, cepine...

Ko sem še hodil v osnovno šolo, smo poznali le Malo in Dolgo jamo, ki sta bili na Sumberku. Ljudska domišljija si je velikost jam seveda predstavljala po svoje. Spominjam se, da so ljudje pravili, da lahko prideš iz Dolge jame do Krumperka. To naj bi bil nekak skriti rov, ki bi ga uporabili graščaki na krumperškem gradu, da bi se lahko umaknili, če bi grad zasedli Turki. Ena verzija za to jamo je tudi bila, da gre jama oz. rov do cerkve na Taboru pri Ihanu. Tako je pač ljudsko izročilo.

Kraške pojave je poznal že Valvasor, saj je o tem precej pisal v svoji knjigi »Slava Voj-

(Nadaljevanje s 6. str.)

14. Preskrba je po sklepih zborov volivcev slabo urejena v Krašnji, Moravčah in Veliki vasi.

15. Zbor volivcev v Mengšu in Viru je zahteval podatke o občinskih dohodkih in izdatkih do krajevnih skupnostih.

16. O volilnih enotah in ostalih problemih so sklepali: v Mengšu, Vrhpolju, Zlatem polju, Ožboltu in Moravčah.

Ti sklepi so povzeti po zapisnikih zborov volivcev. Kjer je bil zapisnik površno napisan obstaja možnost, da je kak sklep izpuščen. Zato bodo ti sklepi dopolnjeni s pripombami odbornikov.

vodine Kranjske«, ki je izšla leta 1689. Naj navedem le nekaj kratkih odlomkov:

»Res je čudno, da gre v Vojvodini Kranjski toliko rek in voda pod zemljo, nič manj pa ni čudno, da je pod zemljo toliko jam zlasti na Srednjem Kranjskem in Notranjskem, kjer jih vidiš silno veliko nepravdnih in čudovitih.

Nad vse neverjetno čudna je jama pri Postojni, ki greš vanjo silno daleč, a ji še nihče ni prišel do konca. Ponekod vidiš grozovite višine, drugod vse v stebrih in tako čudno oblikovano, kakor bi gledal pred seboj vsakovrsten gomaz, kače in druge živali, razne pošastne postave in spačene obraze, prikazni in podobno.«

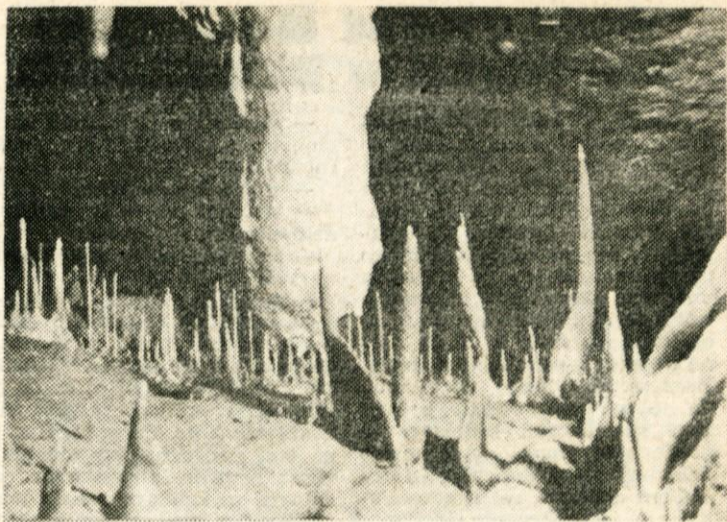
Posebno poglavje je posvetil Predjami in Predjamskemu gradu. Tu omenja: »Ako želi radovedni bralec videti špiljo, ki zasluži, da si jo ogleda ves svet, naj obrne oči k špilji pri Jami. Ta je po mojem mnenju bolj ogleda vredna, kakor egiptiške piramide, ki so jih zgradili faraoni z neverjetnimi stroški iz bahavosti v večer spomin svoje nespameti, saj nudi narava našemu občutju tu na Notranjskem brez človeških stroškov zgrajeni spomenik svoje umetnosti...«

Tako opisuje naše jame zgodovinar Valvasor.

Da bi kaj več izvedel o jamah v okolici Domžal, sem se obrnil na prizadevnega predsednika domačinskega Jamarskega društva Staneta Stražarja, ki mi je rad posredoval nekaj tega, za kar mu ni predolga nobena pot in čemur posveča ure in ure svojega prostega časa.

»Na našem področju je najbolj znana ŽELEZNA JAMA. Z deli v tej jami smo pričeli že leta 1963. Od jamarskega doma na Gorjuši je oddaljena okoli 200 m, dolga pa je kakih 100 m. V letošnjem letu smo jamo še povečali, turistično pot podaljšali za 20 m, naredili smo nove stopnice in most, izboljšali pa smo tudi razsvetljavo. Vrtali smo dva stranska rova do slapa, kajti takrat, ko je močno deževje, je v jami velik slap. Takrat tudi zalije voda jamo do višine 4 m. V jami je tudi nekaj zanimivih kapniških oblik kot »kamelja glava« in »cipresa« in stalagmit visok 1,50 m, ki je v srednji dvorani.

Morda še podatek za obiskovalce. Vstop v Železno jamo je mogoč v nedeljah, takrat je namreč poskrbljeno za vodniško službo. Obisk jame pa je možen tudi med tednom, vendar je to treba predhodno javiti. In še to: Vstopnina za odrasle 150, za otroke 100, za skupinske šolske obiske pa

je vstopnina za ogled jame 50 S dinarjev.

BABJA JAMA — Tudi ta jama je oddaljena ca. 200 m od jamarskega doma. Ker je bil v to jamo lahek dostop, so kapniki v tej jami uničeni. Jama je pa sedaj znana zlasti po arheoloških izkopaninah. V jami so namreč našli kosti alpskega svizca, bobra, losa, kosti štirih vrst pragoveda, kameno rezilo in ostanke kurišča. V tej jami so se ljudje tudi skrivali pred Turki.

MISEVA JAMA leži ca. 800 m jugovzhodno od doma. Dolga je ca. 100 m in za lepoto ne zaostaja za železno jamo. Je 40 m globoka, vendar še ni dostopna.

Okrog 100 m v stran od doma je večja podzemna voltina, ki ima vhod v obliki polzastega zavoja, vendar zaenkrat še ni dostopna in jo jamarji še raziskujejo. Jama še nima imena.

Izhodišče za obisk teh jam je dom na Gorjuši. V njem je prostora za 40 obiskovalcev, na terasi pa je prostora še za nadaljnjih 60 ljudi. V njem dobi turist dobra hladna in topla jedila ter pijačo. Omenim naj, da dobiš tu pečenko že za borih 300 S din. V pomladanskem času pa imajo v domu tudi specialiteto; namreč polže. Do doma je speljana avto cesta iz vasi Gorjuša, sedaj pa se pride do doma tudi po novi cesti iz doline pod krumperškim gradom. V bližini je dovolj divjačine, predvsem srnjadi.

Naj omenim še druge jame. Na Sumberku sta bili nekaj dve jami, in sicer MALA in DOLGA JAMA, vendar je bila Mala jama nekaj let po vojni uničena zaradi širjenja kamnoloma. Tudi Dolga jama je do kraja uničena. Je pa tudi zelo blatna. Dokler Sumberk ne bo turistično urejen, se tudi jame ne splača urejati.

Severno od cerkve na Taboru pri Ihanu je **TABORSKA JAMA**, ki je brezno. Ni dolga, pa tudi posebno zanimiva ni.

MAČKOVCI je jama, ki leži severno od cerkve sv. Miklavža na Goropeči. Je lepa, vendar težko dostopna. Jama še ni

v celoti raziskana, kaže pa, da je daljša, vendar bi bilo treba prehode minirati.

Nad vasjo Brdo pri Ihanu je jama **IHANŠČICA**, ki je velika, toda žal uničena. V njej je dvorana, ki je visoka 40 m in široka 10 m. Prav zato, ker je lahko dostopna, je bila uničena.

V bližini gradu Jablje sta dve jami. Ena je suha, druga pa vodna. Suho jamo bi bilo treba sondirati.

DOBENSKA JAMA pod Ručigajem je vodna jama. Poskušali smo že prodreti vanjo, ker pa gostilničar Ručigaj črpa tu pitno vodo, nam je to bilo onemogočeno. Če hočemo to jamo bolje raziskati, bi bila potrebna potapljaška oprema.

Prva podzemna jama, ki smo jo pričeli urejati jamarji, je Studenska jama, ki je bila odprta za obisk poleti 1962. leta. Zaradi vode, ki je stalno v jami, smo jo težko vzdrževali. To je vodna jama.

Tudi v moravški dolini, predvsem na področju Javorščice, je nešteto kraških objektov, ki jih jamarji še raziskujemo. Pri delu smo dosegli lepe uspehe, vendar je treba jame zavarovati, da jih obiskovalci ne bi uničili, kot so dosedaj že mnogo lepih jam. Take jame so: Ozka jama, Ravnikarjevo brezno, Tomičeva jama, Severjevo brezno, Dolga cerkev, Sovenda — po sovah, ki so v njej.

Tudi v bližini Krašca je več kraških objektov, ki jih še raziskujemo. To so jame ob Rači, na levem in desnem bregu. Kraški pojavi so pa tudi v Zeljah pri Trojici.

Tu sem navedel le nekaj najbolj znanih jam in brezen. Jami je pa še veliko. Zeleni bi, da bi prebivalci vse te pojave javljali jamarjem, za kar jim bomo zelo hvaležni. Mladino in starejše vabimo v naše vrste, da nam pomagajo pri raziskovanju podzemskih lepote, je končal predsednik jamarjev Stane Stražar svoje pripovedovanje o jamah na našem področju.

(Nadaljevanje na 8. str.)

Dejavnost delavske univerze v Domžalah

Mnoge razprave o izobraževanju odraslih v zadnjih letih so skušale dopolniti vrzel na tem področju in začrtati dejavnost posameznih institucij, ki delujejo na tem področju. Če izhajamo iz teh načel, potem lahko ugotovimo, da se je delavska univerza Domžale v dosedanji izobraževalni sezoni prav tu močno angažirala in da je njena dejavnost nenehno naraščala. Brez dvoma lahko ugotovimo, da je majhen kolektiv s svojimi strokovnimi sodelavci — predavatelji našel svoje mesto delovanja in skušal zadostiti potrebam občanov, za njihovo nadaljnje izobraževanje in izpopolnjevanje. To lahko trdimo zaradi tega, ker se delovne in družbene organizacije ter občani vse pogosteje obračajo na delavsko univerzo v najrazličnejšimi željami. Če na kratko preletimo dosedanje delo, potem lahko ugotovimo naslednje:

1. Na področju družbenega izobraževanja je bilo organiziranih 18 oblik, ki so obsegale 450 izobraževalnih ur in katerih se je udeležilo 210 rednih slušateljev. To so oblike za usposabljanje članov samoupravnih organov v delovnih organizacijah, predsednikov krajevnih organizacij SZDL in krajevnih skupnosti, prosvetnih delavcev in družbeno političnih delavcev.

2. Na področju strokovnega izobraževanja so bile organizirane naslednje oblike:

— večerna ekonomska srednja šola,

— večerna srednja galanterijska šola,

— tečaj za visoko kvalifikacijo za tkalske mojstre,

— tečaji iz higienskega minimuma za vse, ki so zaposleni v trgovini in industriji z živili,

— tečaj za ekipe civilne zaščite,

— tečaji za varstvo pri delu za srednji vodilni kader,

— tečaji za krojenje in šivanja,

— tečaj iz nemškega jezika,

— seminar o spremembah temeljnega zakona o delovnih razmerjih, seminar o pripravnikih v delovnih organizacijah,

— seminar o problemih socialnega in pokojninskega zavarovanja,

— seminar za rejnice,

— seminar za ozek profil v delovnih organizacijah,

— tečaj za polaganje izpitov na višji kadrovski šoli,

— tečaj za varilce.

Če števیلčno ocenimo to področje, potem lahko ugotovimo, da je bilo v 24 oblikah vpisanih 750 rednih slušateljev in da je bilo opravljenih preko 2900 izobraževalnih ur. Poleg tega pa je na tem področju delavska univerza angažirala strokovne sodelavce za izdelavo raznih pravilnikov in samoupravnih aktov v posameznih delovnih organizacijah.

3. Na področju splošnega izobraževanja je bilo samo v letošnjem letu organiziranih 52 predavanj s področja vzgoje in šol za starše, osem predavanj s področja vzgoje mladine in 21 topisnih predavanj. Poleg tega so bila v posameznih krajih organizirana kmetijska in zdravstvena predavanja, ter predavanja s področja gospodarstva in varnosti v cestnem prometu. V 58 oblikah na tem področju je bilo opravljenih preko 1980 izobraževalnih ur, katerih se je udeležilo več kot 5500 poslušalcev.

In kaj še predvidevamo v tej sezoni?

Dokončati vse programe, ki so sedaj v teku, poleg tega pa izvesti še: seminarje za člane delavskih svetov in upravnih odborov, za člane in vodstvo sindikalnih podružnic, za samostojne obrtnike, tečaje iz civilne zaščite, tečaje za rejnice, tečaje za varstvo pri delu, predavanja za poklicno usmerjanje mladine po vseh osemletkah in predavanja s področja varnosti v prometu. Poleg tega pa še: predavanja o aktualnih gospodarskih vprašanjih in predavanja s področja kmetijstva in obrambne vzgoje prebivalstva.

Zavedamo se, da je izobraževanje odraslih danes še toliko bolj pomembno zaradi tega, ker hočemo vsakemu posamezniku dati tista osnovna merila, ki jih bo lahko neposredno uporabil pri svojem strokovnem delu ali pri svojem družbenem uveljavljanju. Prepričani smo, da bo plodno sodelovanje med vsemi dejavniki na področju gospodarstva in družbenega razvoja še naprej plodno in da bomo lahko na koncu sezone ugotovljali, prav zaradi dela Delavske univerze precejšen premik tudi pri spremembi izobrazbene strukture zaposlenih.

Majski sejem
od 25. 5. — 3. 6. 1968

T. Ravnikar

RAZPIS

Zveza prijateljev mladine občine Domžale razpisuje natečaj za sprejem vzgojiteljev za letovanje otrok v počitniških kolonijah v Izoli in Izlakah v času šolskih počitnic.

Pogoji:

a) srednja ali višja vzgojiteljska šola,

b) pedagoška šola (ali absolvent te šole).

Prijave sprejema ZPM Domžale v pisarni skupščine občine Domžale, soba 35, do 15. maja 1968.

Občinski odbor ZPM Domžale

„OSEBNI DOHODEK“

V »TOSAMI« št. 3 sem pod tem naslovom bral članek, ki se začneja takole: »predno bi začel razpravljati... Strinjam se, predno bi pisec začel razpravljati o osebnem dohodku in njegovi delitvi, bi moral o tem vsaj v teoretičnem smislu, mnogo več vedeti. Ne bi bil ogorčen, če bi tako pomešal pojme kdorkoli drug v podjetju, samo ne tisti, ki ga plačujemo zato, da bi študiral in razvijal delitev po rezultatih dela.

Že takoj v prvem odstavku beremo: »Delitev ima namen čimbolj natančno izmeriti vrednost posameznega dela, vrednost trošenja delovne sile, vrednost delovnega mesta.«

Prvič delitev po rezultatih dela nima namena, da izmeri vrednost dela, ker delo nima vrednosti. Kdor le malo pozna »politično ekonomijo« ve, da je mezda ekvivalent za porabljeno delovno silo (čeprav ne vedno), torej ima vrednost delovna sila in ne delovno mesto. Drugič pa delitev po rezultatih dela nima namena samo, da čimbolj natančno izmeri vrednost delovne sile, namen delitve po delu, po rezultatih dela je tudi spodbujevalen (stimulativen), kot to pravimo.

V drugem odstavku pa stoji: »Delitev sredstev je torej dogovor samoupravljalcev o načinu in višini na podlagi pridobljenih sredstev.«

Delitev sredstev ni samo dogovor samoupravljalcev o načinu in višini na podlagi pridobljenih sredstev, temveč je to nekaj več, to je tudi priznavanje višine nagrade za prizadevanost in uspehe pri delu drug drugemu, če priznavamo enakopravnost vseh delavcev v delovni organizaciji.

Ne vem, zakaj pisec, govoreč o dejavniki, ki vplivajo na končni uspeh podjetja, abstrahira (odmisli) konkretnega človeka, kdo pa dela vse to, če

ne ljudje, kdo dviga produktivnost, hrani z materialom, znižuje proizvodne stroške itd., če ne konkretni človek s svojo prizadevanostjo. Torej je tudi delovna sila tistega več vredna, kot onega, ki ni takšen.

S trditvijo, da je samo tisti sistem nagrajevanja dober, s katerim je zadovoljen celotni kolektiv, menda pisec ni mislil naš sistem nagrajevanja. Če tako misli, bi bilo dobro, če že priznava mnenje delavcev, da zleze iz svoje luknje in to mnenje sliši.

O menjavi sistema nagrajevanja pa v sistemu neposredne demokracije, kakršnega razvijamo pri nas, delavski svet »dejansko« (tako pravi pisec) odloča šele potem, ko je o tem odločal že sleherni delavec v podjetju.

Vse gornje je zelo poenostavljeno mišljenje, ki dobro izraža pomanjkanje znanja znanstvenih disciplin (kot jih imenuje pisec). Strinjam se, da je za sprejemanje ustreznega sistema notranje delitve in razvijanja spodbujevalnejših metod delitve po rezultatih dela, ter da je to strokovno delo, ki zahteva široko in temeljito znanje politične ekonomije in ekonomike podjetja ter da to delo zahteva sodelovanje s strokovnjaki drugih znanstvenih disciplin. Obenem pa tudi vem, da vsega tega en sam človek ne more vedeti in zato trdim, da je potrebno sodelovanje vseh panog znanosti in da je pisec s tem pisanjem pokazal, kako ozko je njegovo znanje ravno na področjih, ki jih sam navaja v članku.

Poleg tega pa ta članek v celoti zveni zelo konservativno in ne kaže nobenega prizadevanja po izboljšanju nagrajevanja, temveč tendenco, kako obdržati to, kar je.

Anton Dolenc
dipl. politolog I. stopnje

Kultura in „kultura“

Dejavniku ali opazovalcu domžalskih kulturnih razmer se naravnost vsiljuje v premislek kopica za druge kraje čudnih, izjemnih posebnosti, za naše domžalske razmere pa že običajnih navad in ravnanj.

Upira se mu ponovno pogrevanje dejstev, da so v Domžalah nadvse ugodna tla za vsakršne modne in mondene eksperimente nekaterih, da pa ni nikakršnega razumevanja za konkretne ali abstraktne kulturniške vrednote. V splošnem nerazumevanju za kulturo in kulturna vprašanja smo prišli celo tako daleč, da se je nekoč izjemna, danes pa zvečine že regularna apatija oz. nezanimanje razširila silno naglo, da je celo nekoč zavzet domžalski kulturni potrošnik postal tisti faktor, ki ne daje redkim delavcem, ki na tem področju še hočejo delati, nikakršne stimulacije: niti moralne (v obliki obiska s težavo naštiudiarnih iger, koncertov, razstav, proslav, produkcij itd.).

Danes, ko je od osvoboditve minilo že več kot dvajset let, se moramo spoprijemati z vprašanji in problemi, za katere smo mislili, da se nam nikoli več ne bodo predstavili v tako vzorni obliki, kot so se nam predstavili zdaj; v eri gospodarskega, znanstvenega in vsakršnega razcveta. Kot že mnogokdaj, se je tudi sedaj pokazalo, da je planiranje eno, realizacija pa povsem nekaj drugega.

Tudi v kulturi. Zašli smo vstran, da smo se danes znašli, soočili s problemom, ki mu je vse prej kot lahko nakazati rešitev. Gre za problem splošne dehumanizacije, razčlovečenja naših medsebojnih odnosov, razčlovečenja odnosov v družbi — strahoma bo treba priznati — da je prenekatero človekovo dejanje v tem smislu že iznakaženo, deformirano, zaznamovano. Gre torej za problem, ki res ni samo naš, temveč je še kako prisoten ne samo v slovenski, ampak tudi v evropski družbeni skupnosti. Taka napečnost v naših odnosih z dehumaniziranim človekom v ospredju, je privedla do tega, da je v današnji vsakdanjosti toliko žarišč nestrpnosti, kakršnih čas pred nami zlepa ni imel. Iz takih vzrokov porojena posledica (v naših sedanjih razmerah čedalje bolj vseobsegajoča) — prav usodna mentaliteta, češ, da nam kultura ni potrebna, da so kulturni delavci in tisti, ki se za kulturo po dolžnosti ali po dobrem, hvalevrednem hotenju in navdušenju še hočejo truditi, tisto nujno zlo, ki kali spokojno spanje nič hudega (beri vznemirljivega) slušateljev občanov, dōdobra omamljenih v svojih individualističnih, specifičnih kulturniških potešitvah.

Tudi smo pričā že nekaj časa

prodiranju t. i. neformalne kolektivistične kulturniške miselnosti, ki izkorišča velikokrat družbeno nemoč ali neznanje, da uveljavlja svoje, v naši družbeni skupnosti nepriznane kulturniške in etnične vrednote.

Bolj ali manj jasno je tudi že, da je torej naša kultura prisiljena v životrajenje, ki nikakor ne gre v korak z našim dinamičnim družbenim razvojem.

Dinamika družbenega razvoja skoro vseh, tj. gospodarskih pridobitnih panog je povzročila, da so šle vse pridobitne gospodarske panoge daleč naprej, medtem ko je ostala kultura — fiktivno nepridobitvena, daleč zadaj, kot zavora in breme skupnosti. Žal je tako mnenje obveljalo velikokrat tudi na tistih forumih, kjer so kulturi »rezali kruh«, kjer se je določala njena vloga in pomen v naši skupnosti danes.

Lahko bi se zdelo za marsikomu ob zaključku kulturne sezone olajševalna okoliščina, za pravilno oceno pa je treba iskati vzrokov za takšno stanje tudi navznoter, v občini. Priznati si bomo morali, da je bilo mnogočesa storjenega premalo, da sploh ni bilo storjeno ali da marsikaj ni bilo storjeno tako, kot bi moralo biti.

Prav zato — se mi zdi — je prav škoda, da na občnem zboru ZKPO o tem ni bilo dovolj spregovorjenega. Kot je lahko razbrati iz nekaterih odlomkov zapisnika (za zadnjo številko OP jih je izbral A. Zajec) se je beseda vrtela okoli perifernih vprašanj, ki se le ZDIJO, da so v našem kulturnem življenju najakutnejša. Ničesar (ali prav malo) pa ni bilo rečenega o prevzgoji splošne kulturniške miselnosti.

Priznam, da je vseh tistih, ki sedaj delajo na kulturnem področju, veliko premalo, da bi v tem uspeli. Kljub vsemu pa velja poskusiti, da kulturo pomaknemo v novo, kvalitetnejšo pot, kot jo hodi sedaj.

Marsikdo, ki dela na kulturno-prosvetnem področju, bo pritril trditvi A. Zajca in drugih, češ, da je pač to, kar delajo, v pogojih dela in razmerah, kakršne so naše, edino kar morejo in kar je treba delati.

Vendar pa bo slej ko prej treba priznati, da zgoraj nakazana vprašanja kulture in nekulture niso manj pomembna in manj zahtevajoča rešitve. Nasprotno. Z vsakim dnem, ko položaj in mesto kulture v družbi še ne bosta enkratno in nepreklicno določena, bo kultura — kakršno »se gremo« danes, vse bolj potisnjena v ozadje, vse manj pa aktiven, agresiven in formalni oblikovalec človekovih estetskih kriterijev in meril pri presojanju objektivnega sveta.

Res je, kar trdi zapisnik z občnega zbora ZKPO:

— da je treba, da bi bilo prav, primerno, nujno, priporočljivo, potrebno itd., res pa je tudi, da je individualizacija in subjektivizacija posameznikov (celo nekoč članov Svobode in prosvetnih društev) izven vsakršnih družbeno priznanih kulturnih ustanov in združenj, vsakršno zapiranje navznoter, v okvir subjektivnih kulturniških zadostitev tisti nevarni, družab-

no življenje razkrajajoči pojav, ki se ga moramo bati.

Današnje stanje v kulturi je nevezdržno. Postalo bo še bolj nevezdržno, če ne bomo videli v naših domžalskih kulturnih razmerah pravih prilik, če ne bomo znali problemov, ki v resnici obstajajo — videti, obravnnavati in — reševati.

Dokler pa tega ne bo, se bodo naši redki kulturno-prosvetni delavci še naprej — kot sedaj — donkihotsko borili — z mlino na veter. — M. Brojan

Anton Juvan in Janez Ulčar: Kaj mislite o kulturnem življenju v Domžalah

Ob koncu letošnje kulturne sezone se bo domžalskemu kulturnemu občinstvu predstavil že četrtilič na rednem letnem pevskem nastopu mešani zbor Svobode Domžale. Ob tej priložnosti smo se pogovarjali s pevovodjo Antonom Juvanom, o novo nastali situaciji v kulturni dejavnosti v Domžalah pa s predstavnikom odbora Svobode Janezom Ulčarjem.

Uredništvo: »Kakšno je v Domžalah zanimanje za zborovsko petje? Kakšne so težave, s katerimi se pevovodje in pevci spoprijemajo?«

Juvan: V Domžalah je veliko pevcev in pevk, ki imajo veselje in pogoje za uspešno udejstvovanje, vendar pa so bile v preteklosti venomer težave z organizacijo teh pevcev.

Uredništvo: »V dejavnosti, kot je vaša (pravzaprav v vseh amaterskih kulturnih dejavnostih), se prepleta strokovno in organizacijsko delo, kar slabi kvaliteto rezultatov dela. Kakšno stanje je v Domžalah?«

Juvan: »Po večletnih izkušnjah vemo, da je za uspešno vodenje potrebno, da je strokovni vodja tudi dober organizator. Iluzorno je misliti, da bi bil v naših pogojih strokovni vodja uspešen tudi tedaj, če organizacijskih sposobnosti ne bi imel. Kdorkoli se udejstvuje v amaterski kulturni dejavnosti, naj mu bo to vendar že enkrat jasno!«

Uredništvo: »V preteklosti je bilo na račun domžalske Svobode marsikaj rečenega. Kaj Svoboda v Domžalah je in kaj ni?«

Janez Ulčar, predstavnik odbora Svobode Domžale: »Domžalska Svoboda je zadnji občni zbor imela pred petimi leti in takrat je bil izvoljen odbor, ki pa ni prijel za delo — razen nekaterih redkih posameznikov. Da pa ni mogel začeti s svojim delom, je krivo tudi to, da mnogi mislijo, da je Svoboda samo odbor in da je od tega odbora vse odvisno. Po mojem mnenju

pa sestavlja Svoboda članstvo, ki se udejstvuje v različnih sekcijah. Če odbor nima pomoči od članstva, tudi delati ne more uspešno!«

Uredništvo: »Svoboda je bila v zadnji številki izzvana, da pove svoje stališče. Bi vi, kot član odbora Svobode, lahko povedali svoja mnenja?«

Janez Ulčar: »Sekcije Svobode si morajo same ustvarjati sredstva. Če ZKPO lahko dotira posamezne kulturne skupine je to samo razveseljivo, jasno pa mora biti vsakomur, da je uspešno delo odvisno od društva samega, ne pa od zunanjih dejavnikov.«

Uredništvo: »Se lahko mešani pevski zbor Svobode pohvali z večjim razumevanjem matičnega društva Svobode, kot pa so ga imeli n. pr. dramatiški?«

Juvan: »Pevski zbor se od vsega začetka ni zanašal na pomoč odbora Svobode, pač pa se je že od vsega začetka naslonil na lastne moči. Mišljenje, da pevci uživajo kakršne koli privilegije v »Svobodi« je po vsem sedaj povedanem nesmiselno in zmotno.«

Uredništvo: »Prav bi bilo, da bi beseda tekla o tistih vprašanjih, kjer je resnična težava in ki nas še kako tarejo: strokovno delo, popularizacija kulturno-umetniških prizadevanj dramatikov in glasbenikov, kakor tudi drugih delujočih dejavnosti. Kaj prinaša vaš koncert?«

Juvan: »Težišče koncerta je na narodnih pesmih predvsem slovanskih narodov v priredbah, od katerih so bile nekatere prirejene za naš zbor. Priredili so jih nekateri glasbeni strokovnjaki.

Močno me privlačijo dela renesančnih skladateljev, toda študij takega materiala je zahteven in dolgotrajen zaradi stilne obdelave. Prav temu pa bomo skušali v prihodnje posvetiti več pozornosti.«

Zapisal M. B.

Domžalsko amatersko gledališče ali Svoboda

Ne samo informativni članek o na novo prebujeni dejavnosti domžalske amaterske skupine pri Svobodi — po novem pri Domžalskem amaterskem gledališču — tudi nekaj drugih stvari je, ki so me pripravile k pisanju. Čeprav se vedno najde kdo, ki ti rad kaj neizgovorne podtakne, se oglašam, kajti zdi se mi, da še vedno okrog dramatike v Domžalah ni razčiščenih precej stvari.

Že v naslovu smo prebrali, da bo v Domžalah odsej Domžalsko amatersko gledališče. Nikakor nimam namena, da bi kakorkoli zbijal voljo še delavoljnim članom skupine dramskih navdušencev, vendar se že na začetku sprašujem — ko je že govora o nerazumevanju KPD Svobode do dramatike — kdo pa pomoč ima?!

Vemo, da domžalska Svoboda obstaja že dalj časa zgolj le formalno; le rečemo lahko, da jo imamo, praktično pa je ni. Če pevski zbor, ki pač še deluje pod njenim nazivom, dela uspešno in nepretrgano, dela — po mojem mišljenju — ne zaradi večjega ali manjšega razumevanja matičnega društva, pač pa zaradi velike zagrizenosti, delavoljnosti in navdušenja svojih članov: pevovodje, kot pevcev. Ker domžalska Svoboda nima vodstva, je tudi jasno, da pomoči od nje ne more biti kaj prida. Nisem namreč še slišal, da bi kdo — ki ga ni — lahko pomagal.

Vsem nam je jasno, da v Domžalah ne moremo imeti profesionalnega, še manj profe-

sionalnega gledališča. Prav tako se zdi neuresničljivo amatersko gledališče z vsemi plačanimi tehničnimi uslugami, Tistim, ki delajo v domžalskem amaterskem gledališču, bi pač moralo biti in tudi je že zdavnaj jasno, koliko je v Domžalah razumevanja in s tem tudi denarja izključno le za amatersko skupino. Člani se ne bi smeli pritoževati, če bodo morali kdaj pa kdaj še »šibat« kulise ter opravljati druga, za igralce in režiserja nekako drugovrstna dela, kot se nad tem ne pritožujejo v Škocjanu, Trzinu, Lukovici ali kje drugje. Edino tako gledališče v Domžalah danes lahko imamo, za tako gledališče so trenutno v Domžalah dani pogoji.

Res pa je tudi, da ima domžalska amaterska skupina zaradi velike volje do dela in ustvarjanja in pa zato, ker ima res sposobnega in ambicioznega režiserja, že na podlagi dosedanjih uspehov vso pravico, da si poišče oz. izbere tako organizacijsko obliko, ki njenemu delu najbolj ustreza oz. od katere upa, da bo imela največ koristi, kakor tudi to, da bi morala biti tej skupini zaradi že dokazane in tudi še za naprej obetajoče kvalitete nudena tako moralna kakor tudi materialna pomoč. Če bo ta grupa zaradi nerazumevanja nekaterih razpadla, bo verjetno zelo dolgo trajalo, da se bo oblikovala nova, pa še takrat bo ostalo verjetno odprto vprašanje sposobnega režiserja. Vse to pa danes imamo, Ali bomo znali ohraniti?

M. Brojan

Prvič na delovni akciji

Devet učencev in učenk iz višjih razredov Posebne šole na Homcu, ki so že stari 15 ali več let, je letos prvič odšlo na delovno prakso v razna podjetja domžalske in kamniške občine. Po dogovoru med vodstvom šole in podjetji je tako odšlo 11. marca sedem fantov in dve dekleti na prvo svojo delovno prakso. »Vrtnarija Kamnik« je sprejela 1 učenca, tovarna »Stol-Duplica« dva učenca in eno učenko, tovarna »Induplat« Jarše dva učenca, Papirnica Količevona enega učenca, »Tosama« Vir eno učenko in tovarna »Universale« Domžale enega učenca. Vodstvo šole je ves čas vodilo nadzor nad temi učenci in bilo v stalnem stiku s kadrovsko službo in socialnimi delavci teh podjetij. Učenci so v tem času vodili svoj delovni dnevnik, v katerega so vpisovali vse, kar so vsak dan delali in s kakšnimi težavami so se srečevali. Ob vsakem nadzoru se je predstavnik šole lahko prepračil, da so bili v teh podjetjih z našimi učenci

izredno zadovoljni in polni hvale o njih. Zato je tako vodstvo šole kot društvo dolžno, da se najiskrenejše in tovariško zahvalita za vso uvidenost in naklonjenost teh podjetij. Posebno zahvalo pa izrekamo vsem referentom za kadrovske službe, socialnim delavcem in obratovodjem v podjetjih! Podjetja so sklenila nagraditi te učence za ves čas opravljene delovne prakse. V tovarni Induplati pa so poklonili obema praktikantomu blago za delovno obleko.

S tem je Posebni osnovni šoli na Homcu odprta pot za prihodnja leta, saj bo treba odsej pošiljati vsako leto določeno število absolventov te šole na delovno prakso. Problem za vodstvo šole kot za društvo samo pa bo, kako zaposliti te otroke po končani osnovni šoli. Iz razgovorov, ki smo jih imeli s predstavniki podjetij, so izgledi kaj slabi. Zaradi vedno večje avtomatizacije naših podjetij bodo morala podjetja postopoma odpuščati celo delavce,

STANOVANJSKO PODJETJE DOMŽALE

Domžale, Kolodvorska 6/I

razglašajo po sklepu sveta za družbeni plan in finance z dne 6. 12. 1967 prodajo poslovnega prostora v pritličju zgradbe Ljubljanska 80, Domžale v izmeri 77,8 m².

Poslovni prostor je zaseden. Prednost nakupa pri enakih pogojih ima sedanji uporabnik poslovnega prostora.

Vsak zainteresiran mora položiti kavcijo 1000 N din, ki se plača na blagajni podjetja ali na račun Stanovanjskega podjetja št. 5012-1-79. Kavcija se tistim, ki niso uspeli, vrne po zaključku natečaja. Najugodnejšemu ponudniku pa se zadrži za kritje stroškov natečaja.

Pismene ponudbe za nakup poslovnega prostora sprejemamo v roku 10 dni od objave razpisa v Občinskem poročevalcu na naslov: Stanovanjsko podjetje Domžale, Kolodvorska 6/I, natečaj za nakup poslovnega prostora.

Praznik žena v domu počitka v Mengšu

Mladinci, pionirji in podmladkarji Rdečega križa osnovne šole iz Mengša pod vodstvom svojih učiteljev so za praznik žena, 8. marec, obiskali nas, oskrbovanke Doma počitka v Mengšu, nam čestitali ter nam priredili zabavni nastop s pestrim glasbenim in pevskim

sporedom, recitacijami in igricami ter nas obdarili s pomladanskim cvetjem.

Oskrbovanke se vsem iskreno zahvaljujemo za pozornost, upravi doma pa za pogostitev in čestitke za dan žena.

Anica Pavlič,
Dom počitka Mengeš

Beseda o „naših“ filmskih ustvarjalcih

Zdi se mi, da ne bo odveč, če seznanim javnost o tem, da je bil lansko leto ustanovljen v Domžalah kinoklub. Namen organizatorjev kluba je bil združiti kar največ kinoamaterjev, lastnikov filmskih kamer v enoten klub, skrbeti za strokovni dvig članov, organizirano snemanje dokumentarnih, reportažnih, propagandnih in po možnosti tudi igranih filmov in filmov o dejavnosti šol, društev, organizacij, ustanov, gospodarskih organizacij in o turistični dejavnosti.

Precej lastnikov filmskih kamer nima zaupanja v novo organizacijo in raje snema priložnostno, v ožjem krogu, medtem ko so drugi z vso resnostjo pristopili k organiziranemu delu. Tu mislim predvsem na tovariše iz Radomelj, ki so že pred tem imeli svoj kinoklub »Mavrica«. Velika idealista in ljubitelja filma, brata Janez in Matija Kosmač sta zbrala fante, jih zainteresirala, da so z lastnim denarjem kupili kamere, kinoprojektor, magnetofon in drugih rekvizitov za približno pol milijona S din. Precejšnja

materialna žrtev, ki jo je vsak član radomeljske »Mavrice« doprinesel za svoj klub, se jim je do sedaj izplačala samo v moralnem pogledu. Posneli so nekaj filmov in s tem dokazali, da obvladajo kamero in filmsko tehniko. Moti jih to, da domačini in radomeljske organizacije premalo spremljajo njihovo delo, kar pa jim seveda na jemi lje poguma in elana za izvršitev nalog, ki jih imajo pred seboj.

Lanskoletne moto-dirke v Škofji Loki so posneli kot poklicni snemalci. Pozornost pa so vzbudili tudi s »Pohodom mladine na Mohorja pri Moravčah«, »Narodne noše v Kamniku«, »Otvoritev moravske šole«, »Življenje domžalskih jamarjev« in vrsto drugih filmov, med njimi tudi duhovito filmsko burlesko z domačimi izvajalci. Skratka, radomeljski filmarji so na pravi poti, da s pomočjo in sodelovanjem matičnega kinokluba Domžale dosežejo velike uspehe ne samo v občinskem, temveč tudi v republiškem merilu.

Da bi bila revija domačega filma, ki jo bo jeseni organiziral kinoklub Domžale čim zanimivejša, vabimo k sodelovanju vse, ki imajo smisel in posluh za filmsko dejavnost. Predvsem pa prosimo občane, če nam ljubeznivo sporoče o vseh pomembnejših dogodkih, prireditvah in akcijah v naši občini, da bo naša filmska kronika, ki jo pripravljamo, čim popolnejša. Hvaležno bomo sprejeli tudi scenarije, napisane za naše pogoje in možnosti.

N. Vodnik

A. Zajc

Seja občinske skupščine v mesecu marcu

Mesec marec je bil zadnji rok, v katerem se je morala občinska skupščina odločiti o razporeditvi dohodkov in izdatkov proračuna za tekoče leto. Vsestranska in temeljita razprava o predlogih za razporeditev se je zaključila na seji skupščine 28. marca. Pred tem so na osnutek proračuna dali svoje pripombe občani na zborih volivcev, obravnavali so ga sveti na ločenih in usklajevalni seji; bil je predmet razprave kar petih sej sveta za finance, ki je moral končno za skupščino pripraviti dokončni predlog, kajti na usklajevalni seji svetov ni bilo mogoče pripraviti realnega predloga. Sveti oziroma potrošniki proračunskih sredstev so namreč vztrajali na svojih zahtevkih, ki pa so znatno presežali možnosti oziroma predvidene dohodke. Predsednik sveta za družbeni plan in finance inž. **AVGUST OREHEK** je zato v svojem uvodu v razpravo ponovno spomnil na že sprejeti zaključek skupščine, naj bo proračun občine odraz njene gospodarske moči, ki pa ne narašča s tako hitrostjo kot potrebe in želje proračunskih potrošnikov oziroma občanov. Tako v smernicah za gospodarski razvoj občine v tekočem letu niso predvideni bistveni premiki v zaposlovanju novih delavcev, ne predvidevajo se večji osebni dohodki in tudi ni neklih predvidevanj za večjo proizvodnost. Iztrošenost osnovnih sredstev v industriji je eden bistvenih elementov, ki vplivajo na razvoj gospodarstva v občini. Apeliral je na odbornike, naj bi v razpravi ne tekla beseda le o potrošnji, ampak naj se odborniki posvetijo tudi problematiki gospodarstva, za katerega razvoj prav tako odgovarjajo.

Nato je **SLAVKO MATIČIČ** obrazložil posamezne postavke predvidenih proračunskih dohodkov; vsako je primerjal z lansko realizacijo in utemeljil letošnja predvidevanja, po katerih naj bi se razpoložljiva sredstva za delitev povečala nasproti lanskemu letu za 3,2 odstotka.

Nato je sledila več kot štiriurni razprava o izdatkih proračuna, ki jih je skupščina obravnavala od postavke do postavke.

Ena prvih postavk izdatkov, ki ni šla mimo odbornikov brez razprave je bil znaten znesek za pokrivanje izgube oziroma regresiranje potniškega prevoza na železniški progi Ljubljana—Kamnik. Črtanje te postavke bi pomenilo ukinitve potniškega prometa na omenjeni progi in s tem manjše možnosti prevoza. Doslej predvideni znesek pa bi se lahko bistveno zmanjšal, če bi se potniki v večji meri posluževali prevoza z vlakom. Njegov vozni red je

po zadnji dopolnitvi zelo primeren in zagotavlja pravočasen prihod na delo ali v šolo in prav tako najboljšo zvezo za povratek. Mimo tega je prevoz udobnejši in varnejši od avtobusnega. Za razdaljo Domžale—Ljubljana pa ne potrebuje več kot 19 minut.

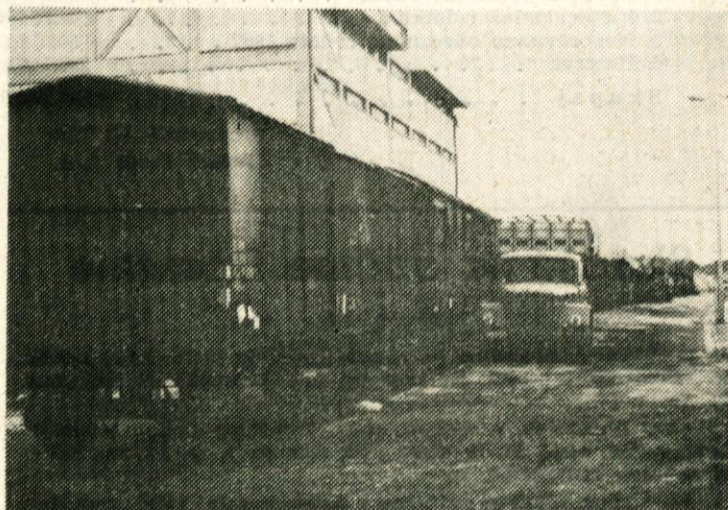
Naslednja postavka izdatkov, ki spada v področje sveta za gospodarstvo, zagotavlja pogoje za pospeševanje živinoreje, saj bi brezplačno osemenjevanje postopoma privedlo do najprimernejše pasme. Odbornik **ALBIN PENIČ** je pri tem menil, da bi bilo treba v teh zadevah bolj prisluhniti živinorejcem in njihovim izkušnjam, ki posebno v hribovitih predelih niso naklonjeni umetnemu osemenjevanju govedi, ker pasma živine, ki se želi vpeljati za ta območja, ne ustreza in ni rentabilna. Inž. **LOJZE AVŠIČ**, predsednik odbora za kmetijstvo je nato odgovarjal na vprašanja glede regresiranja mleka; odbornik **RUDOLF OSOLIN** pa je menil, da regresiranje ni gospodarsko, in bi se moralo podjetje, kot so Ljubljanske mlekarne samo vzdrževati, saj so prodajne cene mleka precej visoke. Predsednik odbora za kmetijstvo je razširil svojo utemeljitev, in ker so še ostali odborniki odkrivali problematiko s področja kmetijskega gospodarstva, je predsednik skupščine spomnil na program dela skupščine, po katerem bo problematika kmetijstva obravnavana na posebni seji.

Znaten znesek fiksnih obveznosti, ki spadajo v področje sveta za komunalne zadeve so anuitete, in sicer za ceste, za stanovanja, za kulturni dom v Moravčah, za komunalni center v Domžalah, za poštno poslopje, za združne in ostale kulturne domove, šole in drugo. V to področje spadajo tudi denarna sredstva, s katerimi razpolagajo krajevne skupnosti. **ANTON GORJUP** je nato prečital besedilo resolucije, ki so jo sprejeli odborniki z območja Mengša, v kateri med drugim zahtevajo takojšen pričetek akcije ustreznih služb za zgraditev otroškega vrta v Mengšu, ki naj bi bil še letos dograjen; prav tako naj bi skupščina zagotovila vire financiranja za zgraditev ceste Mengeš—Rodica ter sredstva za ureditev občestne kanalizacije v Trzinu. Postavili so tudi zahtevno nalogo za izračun delitvenega razmerja po krajevnih skupnostih. Odborniki iz Mengša so namreč prepričani, da se njihova krajevna skupnost razvija znatno počasneje kot drugi kraji v občini, in to zaradi nenakopravnega odnosa občine do problemov njihove krajevne skupnosti. Predsedujoči je nanašal problematiko v zvezi s cestami in priznal dejansko po-

trebo za ureditev republiške ceste Rodica—Mengeš in še drugih prometnih cest v občini, ki čakajo na ureditev. Poudaril je, da se pretežni del anuitet, ki jih plačuje občina, nanašajo na objekte izven Domžal, med drugim tudi na šest šol, ki so bile zgrajene v zadnjih nekaj letih. Zgradbe, ki so bile zgrajene v Domžalah, pa so občinskega pomena in jih ni mogoče šteti za investicije domžalske krajevne skupnosti, saj bo na primer zdravstveni dom služil ne samo občanom domače občine, ampak po združitvi zdravstvenih domov celo občanom litijske in kamniške komune. Tudi pošta v Domžalah je širšega pomena, saj bo preko nje šla mednarodna telefonska zveza. Prostorov komunalnega centra v Domžalah se bo lahko posluževal širši krog občanov; o tem je bilo že dosti razprave in tudi na skupščini sprejetih sklepov. Vsa nakazana problematika naj bi morda ponovno prišla na posebno sejo skupščine, na kateri bo razprava o sklepih zadnjih zborov volivcev. Glede izračuna delitvenega razmerja je **SLAVKO MATIČIČ** nakazal vrsto problemov, ki se v zvezi s tem odpirajo in so tudi družbeno-političnega pomena, saj bo treba prvenstveno vzpostaviti odnose med razvitimi in nerazvitimi krajevnimi skupnostmi. Tudi strokovno in tehnično bi bilo v postavljenem roku, šest mesecev, ta izračun nemogoče pripraviti, posebno, ker ni ustrezne metodologije in bi bil ta poskus izračuna prvi v republiki, če ne tudi v državi. Tudi republiški poslanec **CENE MATIČIČ** je opozoril na odgovornost pri postavljanju in pre-

vzemanju omenjene naloge, za katero bi bil tudi enoletni rok prekratek. Po mnenju odbornika **FRANCA ZABRETA** naj bi bila ta zahteva priporočilo občinski službi, da bi pričela delati na teh delitvenih razmerjih. **FRANC ZABRET** se je nato skupaj z odbornikom **RAJKOM RADMELIČEM** in **ANTONOM GORJUPOM** zadržal pri vprašanju otroškega vrta v Mengšu, **JANA KORENČAN** pa je še ugotovila, da želje Mengšanov sicer ne morejo biti realizirane vse v tekočem letu, pričakujejo pa zagotovitev skupščine, da bo v prihodnjih letih tudi Mengeš nekaj pridobil. Predsedujoči je spomnil na dosedanje pridobitve Mengša, kot so vodovod, del kanalizacije, asfaltiranje nekaterih cest, kulturni dom, telovadnica in drugo, ter na zahteve, ki so jih postavljali občani tudi na drugih zborih volivcev. Nekaj več razumevanja v tem oziru je bilo v Moravčah, kjer je še tudi odprt problem ceste, ki ga pa s sredstvi proračuna ni mogoče reševati.

Pri obravnavi izdatkov za socialno varstvo je odbornik **ANTON MAV** spet zahteval določnejša merila za podeljevanje socialnih podpor in več smernic za delo ustrezne komisije. Pri odmerjenih sredstvih, ki so dosti premajhna za zadovoljivo reševanje socialne problematike v občini, bi bile določnejše smernice še bolj potrebne. Nevzdržno je namreč, da bi na breme občine prišli vsi stari in onemogli, ki so se izgarali na domačih posestvih, na starost pa so na teh posestvih nezaželeni in odveč. Tudi za mlade, delazmožne ljudi, ki so se vdali pijači, vsled česar trpe njihove družine, bi bilo treba najti drugačno rešitev, kot je socialna podpora, da bi bil

Domžalski tovorni kolodvor je vedno poln življenja in prometa. Vse to pa dokazuje, kako nesmiselna je bila razprava o ukinitvi kamniške proge. Nekoliko drugače pa je seveda z osebnim prometom. Neprilagojenost voznega reda potrebam ljudi in pa večne spremembe so povzročile, da se je večina potnikov preusmerila na avtobuse. S povečanjem števila potniških vlakov in z odpravo zamud pa se je stanje tudi v potniškem prometu spet uredilo in železnica zagotavlja potnikom soliden, red in hiter prevoz

namreč z delom svojih rok primorano skrbeti za svoj in obstoj svoje družine.

Odbornik **FRANC ZABRET** se je spet oglasil, in sicer v zvezi s financiranjem preventivnega zdravstva, saj so letos sredstva še nižje odmerjena kot v lanskem letu, za kar je po pojasnilu predsedujočega eden od vzrokov tudi obveznost do ljubljanske bolnišnice, za katero je treba poravnati tudi lanski obrok udeležbe, ki je bil odložen v letošnje leto. Sicer pa v primerjavi z drugimi občinami odmerja naša več sredstev kot ostale. Ponovno je opozoril na vir sredstev za to področje, in sicer v obliki zahtevka do ljubljanskih občin, ki so našle na območju tukajšnje občine skrbnike kar za 450 svojih rejencev. To pa pomeni znaten pritisk na področju socialnega in zdravstvenega varstva kot tudi šolstva.

Izdatke za področje narodne obrambe je mimo poročevalca **SLAVKA MATIČIČA** utemeljeval še predsedujoči in predstojnik občinskega upravnega organa za narodno obrambo **DIMITRIJE DELETIČ**, nakar je odbornik **MARJAN KALIMAN** pri predlogu za financiranje zadev s področja sveta za splošne in notranje zadeve postavil vprašanje v zvezi z znižanjem postavke za stanovanja delavcev milice, ki naj se zato prvenstveno upoštevajo pri dodeljevanju izpraznjenih stanovanj v družbeni lastnini. Odbornica **VIDA DIMC** je ugotovila le delno upoštevanje predloga občinske mladinske organizacije za sredstva, zato je zahtevala pojasnilo za vzroke, ki so vodilni do financne, da ji je odmeril le polovico zahtevanih sredstev. Predsednik sveta je opozoril na sklep skupščine, naj bi letošnja potrošnja ne preseгла lanske, vendar so bila sredstva kljub temu za omenjeno organizacijo povečana prav glede na njeno prizadevanje in razširjeno dejavnost, medtem ko je bilo stališče svetov, naj se na področju športa in kulture poveže z ustreznimi strokovnimi organizacijami in izkoristi sredstva, ki so namenjena posamezni dejavnosti. Skupščina se ni mogla strinjati s predlogom, da bi se mladinski organizaciji povečala sredstva na račun denarja, namenjenega za razvoj turizma. Predsedujoči je namreč ponovno opozoril na perspektive v zvezi z zaposlovanjem, ki jih je mogoče pričakovati prav na področju turizma. Ko se bodo meseca junija spet zaprla šolska vrata, bo nadaljnjih tristo mladih ljudi iskalo zaposlitev. Če jih bo mogoče vsaj določeno število zaposliti, bo treba tudi to upoštevati pri obračunu, kaj je bilo strojenega za mladega človeka. Sicer pa naj bi se predlog za povečanje sredstev za dejavnost mladinske organizacije ponovno obravnaval in po možnosti upo-

števal pri rebalansu proračuna. S tem predlogom odbornika inž. **IGORJA PAPEŽA** so se strinjali tudi drugi člani skupščine.

Področje spomeniškega varstva je nudilo možnost široke razprave tako glede pomanjkanja sredstev tudi za to področje, kot glede posledic, ki jih prinaša to pomanjkanje. Odbornik **ANTON MAV** je ponovno opozoril na nujna zaščitna dela na gradu Brdo, ki jih zaradi minimalnih sredstev spet ne bo mogoče izvesti. Ta so namreč v proračunu zagotovljena zgolj na osnovno dejavnost omenjenega medobčinskega zavoda.

V razpravi o tem vprašanju so sodelovali še odbornik **ANTON KRIZAJ**, **MAJDA LIPOVŠEK**, inž. **IGOR PAPEŽ**, podpredsednik **JANEZ KRALJ**, predsedujoči in predstavnik pristojne občinske službe. Končno se je skupščina zedinila za zaključek, naj se z lastnikom gradu, ki ne želi storiti ničesar za odpravo nevarnosti oziroma zavarovanje gradu, doseže sporazum za javno uporabo obhodne poti, sicer pa naj se izkoristijo zakonite možnosti, da bo ta pot postala »javno dobro«.

Nato je **JERNEJ LENIČ**, predsednik izvršilnega odbora skupščine temeljne izobraževalne skupnosti utemeljil predlog omenjene skupnosti, ki bi mogla le z najnujnejšim zneskom 699 milijonov S din izvesti svoj program, pri katerih pa kljub temu ne bi mogli govoriti o povišanju OD in tudi ne o materialnih izdatkih, pač pa bi pokrili le izdatke povečane dejavnosti. Navedel je vrsto utemeljenih razlogov za povečanje sredstev, ki pa jih glede na finančno stanje skupščina v celoti ni mogla upoštevati. Dejansko ne ustrezajo osebni dohodki prosvetnih delavcev niti materialno stanje šol, razširja se dejavnost šol zaradi povečanega števila učencev, naraščajo izdatki za prevoze otrok in podobno. Nakazane probleme so odborniki priznali, vendar so našli le delni izhod za njihove rešitve, in sicer naj bi, če bo potrebno, tudi s tožbo dosegli, da bi prizadete ljubljanske občine prispevale k pokrivanju stroškov na področju šolstva za svoje rejence v tukajšnji občini. Mimo predsedujočega podpredsednika Sob. **PETRA PRIMOŽIČA** in **SLAVKA MATIČIČA** so o tem vprašanju razpravljali še odborniki **ANTON KRIZAJ**, **ALBIN PENIČ**, **TONČKA ZIBELNIK**, ki je ugotovila, da je v občinah, ki so zadovoljivo rešile materialno stanje svojega šolstva, mogoče ugotoviti tudi najboljše učne uspehe, medtem ko je občina Domžale v tem pogledu nekje v sredi ustreznega prikaza. Tudi odbornik **RAJKO RADMELIČ** se je zavzemal za večja sredstva za TIS, medtem ko je ob zaključku razprave

Prehod na deljen delovni čas, čeprav je za sedaj šele v fazi priprav in razgovorov, bo odprl številna vprašanja varstva otrok in prehrane. Zato bo potrebno vzporedno s prehodom na novo obliko dela poskrbeti tudi za razširitev varstvenih ustanov in za ustanovitev obrata družbene prehrane. Če tega ne bomo storili, bo cesta še v veliko večji meri, kot je že sedaj, najbolj vabljivo in včasih tudi edino otroško igrišče

SLAVKO MATIČIČ, načelnik oddelka za gospodarstvo in finance, spomnil še na realizacijo dohodkov. Ta je mimo drugega odvisna tudi od samih občanov, ki naj bi svojo potrošnjo usmerili v okvir občine. kajti prometni davek je bistvena postavka proračunskih dohodkov. Tudi davčna disciplina bo vplivala na realizacijo dohodkov proračuna; te pa samo občinska služba ne bo mogla ustvariti, če ne bo razumevanja samih davčnih zavezanecv in drugih občanov. Na vprašanje odbornika **MARJANA KALIMANA** je skupaj s predsednikom sveta za finance inž. **AVGUSTOM OREHKOM** pojasnjeval določbe 5. in 6. člena odloka, ki ga je skupščina soglasno sprejela kot tudi zaključke, ki so jih zavzeli odborniki že v razpravi. Eden od odbornikov se je vzdržal glasovanja o odločitvi stopenj prispevkov in davkov za financiranje vzgoje in izobraževanja v občini Domžale.

V nadaljevanju se je skupščina nato poslušala poročilo **ALBINA PAVLINA**, direktorja podjetja »Vodovod« Domžale, o razpravah in zaključnih zborov volivcev glede predloga za povišanje cen vode. O tem je razpravljala še tudi skupščina na seji v preteklem letu, vendar je svoj pristanek za povišanje vezala na to, da morajo o predlogu razpravljati še potrošniki. Na predlog sveta za gospodarstvo je skupščina nato sprejela sklep, s katerim je podjetju Vodovod Domžale dovolila povišanje cene vode, kot je objavljen v uradni prilogi.

Skupščini je bil predložen tudi predlog živilskega kombi-

nata »Zito« in pekarnе Domžale za povišanje cene kruha. Predlog je temeljito preučil svet za gospodarstvo in ugotovil, da je treba ceno kruha uskladiti s cenami v Ljubljani, ker bo sicer podjetje »Zitna skupnost Ljubljana« prekinila dobavo kruha na tuk. območje. Pekarija Domžale in zasebni peki pa ne bodo mogli v celoti krati potrebe po kruhu v občini zaradi premajhnih zmogljivosti. Glede na to je skupščina pristala na cene, ki so navedene v ustrezni odredbi, ki je objavljena v Uradnem vestniku.

Nato je skupščina po poročilu iniciativnega odbora pooblastila izobraževalno skupnost Domžale, da opravlja še funkcijo skupnosti otroškega varstva. Naloge obeh se namreč med seboj prepletajo in ustanovitev še enega samoupravnega organizma na tem področju ne bi bila umestna.

S spremembo odloka o upravnih taksah je bila znižana občinska upravna taksa za izdajo in podaljšanje veljavnosti potnih listin in vizumov.

Na prejšnji seji zavrženi odlok o potrditvi zazidalnih načrtov je skupščina sprejela na seji meseca marca. Objavljen je v uradni prilogi, kakor tudi odlok o prepovedi graditve severno od ceste I/6 in zahodno od železniške proge Ljubljana-Kamnik.

Odbornik **IVO KRALJ**, ki je postavil vprašanje v zvezi z reševanjem problematike s področja lovstva in ribištva, bo dobil odgovor na prihodnji seji skupščine.

S tem je bil dnevni red izrpan in predsednik je zaključil sejo ob 14. uri.

8. maj - mednarodni dan Rdečega križa

Liga organizacij Rdečega križa je za 8. maj — mednarodni dan Rdečega križa, Rdečega polmeseca in Rdečega leva s soncem — predlagala nacionalnim organizacijam in društvom kot osnovno temo v dejavnosti, posvečeni letošnjemu 8. maju: »RDEČI KRIZ JE NAŠA SKUPNA SKRBA«.

Univerzalnost te teme omogoča določitev temeljnih ciljev ob mednarodnem dnevu RK, ki jih lahko opredelimo takole:

— zainteresirati ljudi za organizacijo Rdečega križa in njene aktivnosti v lastnem kraju;

— seznaniti ljudi z mednarodnim značajem organizacije RK, Rdečega polmeseca, Rdečega leva s soncem;

— seznaniti ljudi z naporji, ki jih vlaga Rdeči križ za razvijanje mednarodnega prijateljstva in miru na svetu.

Svetovni dan Rdečega križa omogoča, da se v svetu in pri nas obširneje spregovori o tem, kaj pomeni organizacija Rdečega križa, kakšno moralno in materialno silo predstavlja s svojim številnim članstvom v 109 državah na svetu.

Svetovni dan RK daje priložnost, da se prikaže moč organizacije, njen razvoj in potreba po njeni nadaljnji krepitvi v korist človeštva. V zadnjih letih postaja organizacija RK v svetu vse bolj razširjena; leta 1950 je bilo 67 nacionalnih organizacij RK, Rdečega polmeseca in Rdečega leva s soncem

s 95 milijoni članov; letos pa se je število nacionalnih organizacij povečalo že na 109 s skupno 210 milijoni članov.

Rdeči križ postaja vedno bolj stvar nas vseh. Številne aktivnosti organizacije RK lahko zainteresirajo vsakogar izmed nas, da se vanje vključujemo v različnih življenjskih obdobjih in krajih.

Zavest, da sodelujemo in podpiramo Rdeči križ zato, ker bo tudi nam kdaj potrebna njegova pomoč, bi morala postati vse bolj vsakdanja. Rdeči križ se v svetu in pri nas v vse večji meri opira na sodelovanje celotnega prebivalstva, ki mu lahko pokloni svoj čas, znanje in sredstva za uspešno pomoč vsem, ki so jo potrebni v miru in vojni, za uspešno zdravstveno in socialno vzgojo in krepitev prijateljstva med narodi. Rdeči križ je zato resnično lahko skrb nas vseh. Vsebinska tema za letošnji mednarodni dan Rdečega križa vsebuje humanitarne ideale, ki so temeljno vodilo vseh dejavnosti RK in smisel celotnega prizadevanja ljudi, ki sodelujejo v organizaciji Rdečega križa.

Za mednarodni dan Rdečega križa — 8. maj in v tednu RK, ki ga bomo proslavljali letos od 5. do 11. maja, bodo organizacije Rdečega križa v občini in šolah aktivno sodelovale po sprejetem programu dela, ki bo za nas primeren in izvedljiv.

Občinski odbor RK
Domžale

Prostovoljno krvodajalsko akcijo smo uspešno zaključili

V mesecu marcu je bila na območju naše občine prostovoljna krvodajalska akcija. Plan krvodajalstva, ki smo ga prejeli od Zavoda SRS za transfuzijo krvi, je bil precej visoko postavljen, tako da smo bili glede na planirano količino potrebe po krvi pred samo akcijo zelo zaskrbljeni, kako bomo to nalogo uspešno izvršili in zadostili postavljenim potre-

bam po krvi za naše bolnišnice in zdravstvene ustanove.

S pravočasno organizacijo dela in povečanimi propagandnimi prijemi, predvsem pa zaradi razumevanja naših občanov po delovnih kolektivih in na terenu, ki so tudi to pot pokazali svoje človekoljubje in humani odnos do sočloveka, je krvodajalska akcija v občini uspela.

V ilustracijo posredujemo naslednje podatke:

Datum	Število prijav	Število odklo-njenih	Količina konzerv. krvi ccm	Količina odvzete krvi ccm
6. 3.	179	13	59.580	50.545
7. 3.	164	10	51.160	43.480
8. 3.	223	17	68.870	58.540
12. 3.	222	11	71.475	60.755
13. 3.	203	13	60.635	51.540
14. 3.	158	17	47.755	40.595
Skupaj:	1149	81	359.475	305.555

Zgornja tabela nam prikazuje, da je prostovoljno darovalo kri 1068 krvodajalcev, 81 krvodajalcev pa je bilo izločenih zaradi slabega zdravstvenega

stanja. Tako je bilo skupno odvzete oziroma darovane krvi 305,5 litra, kar predstavlja 359 litrov konzervirane krvi.

Da smo mogli izvršiti to člo-

vekoljubno in humano delo, se najlepše zahvaljujemo vsem prostovoljnim krvodajalcem, vsem organom samoupravljanja in sindikalnim podružnicam v gospodarskih organizacijah, zavodih in ustanovah, prostovolj-

nim aktivistom Rdečega križa, družbeno-političnim organizacijam in vsem tistim, ki so nam kakorkoli in kjerkoli pomagali.

Občinski odbor RK
Domžale

Trzinci so obravnavali na zboru volivcev gospodarske probleme

Trzin je do nedavnega veljal za zaostalo vas in nekateri člani na centru za urbanizem so ga imeli že zapisanega na odmiranje. Po novem zazidalnem načrtu pa se bo še širil oziroma »zgoštil« v sedanjem območju. V zvezi s tem pa se porajajo nove potrebe in ljudje postavljajo vprašanja po novih komunalnih napravah.

Vodovod, ki je bil dolgoletna želja Trzinčev, je speljan po vsem trzinskem območju, toda za odpadno vodo ni še ničesar poskrbljenega. Zaenkrat si pomagajo ljudje s ponikovalnicami, vendar prej ali slej bo treba pomisliti na kanalizacijo. Ob cesti je speljan začasen jarek, v katerem zastaja voda, ki se nikamor ne odteka. Cesta je zato v pomladanskem času ob odjugu v nemogočem stanju. Izgleda kot kraterji na luni, ki so polni vode in avtomobili brizgajo to vodo in blato po fasadah hiš, da napravlja vse to porazen vtis. In poleg tega je to še cesta, po kateri prihajajo inozemci z Brnika skozi Trzin v Ljubljano.

Na mnogih sestankih in zborih volivcev je bilo že načeto vprašanje avtobusne postaje v Trzinu oziroma nekega vetrobrana, ki bi zaščitil potnike ob vetru ali pa slabem vremenu. Vedno več ljudi se poslužuje avtobusnih prometnih zvez in zlasti če morajo dalj časa čakati, negodujejo nad takim postajališčem. Avtobusno podjetje Ljubljana transport bi bilo dolžno poskrbeti za tak vetrobran.

Obadva problema sta bila obravnavana tudi na zadnjem zboru volivcev in bila ostro

kritizirana. Zbora volivcev se je udeležila tudi republiška poslanka tovarišica Ivkovičeva, ki je pazljivo spremljala kritiko občanov do vseh problemov, ki se porajajo v Trzinu in za nekatere tudi obljubila, da jih bo pomagala reševati. Poročala je tudi o svojem delu v skupščinskih razpravah in nanizala vsa vprašanja, ki jih je skupščina obravnavala in ki se tičejo domžalske komune.

Občani so ob teh razpravah iznašali razne pripombe in predloge. Kmetje so predlagali, da bi bilo treba v zasebnem kmetijstvu podpirati napredne težnje in uvajanje mehanizacije. Mladina beži z zemlje, ker ne mara delati po 16 ur na dan s primitivnimi sredstvi. Mehanizacija bi več mladine navezala na zemljo. Kritizirani so bili tudi nekateri problemi v zvezi s socialnim zavarovanjem.

Trzin pa tudi sicer postaja naprednejši. Zanimivo je, da so si Trzinci na pobudo Loke pri Mengšu sami oskrbeli novo telefonsko linijo. 10 naročnikov je v dogovoru s PTT Ljubljana dobilo nov kabel in druge naprave. Material je pošta oskrbela brezplačno, za dela pri postavitvi linije pa je bilo treba zbrati 800.000 S din. Na vsakega naročnika je tako prišlo 80.000 S din. Vsak novi naročnik, ki bi želel priključek, bo moral iskati najprej soglasje pri ustanoviteljih in vplačati delež in šele nato mu bo dovoljen priključek.

Z naraščanjem števila bivalcev se torej porajajo nove potrebe in občani se jih bodo morali včasih lotiti tudi samoiniciativno. J. T.

VABILO

Vabimo vse občane na

SLAVNOSTNO AKADEMIJO

v počastitev praznika dela — 1. maja

ki bo dne 29. aprila 1968 ob 20. uri v kino dvorani v Domžalah.

Sodelujejo:

Pevski zbori iz Domžal, Lukovice in Moravč.

O pomenu praznika bo spregovoril republiški poslanec.

Vabljeni!

Občinski sindikalni svet

„Avtoservis“ formalno odprt

V soboto, 16. marca je delovni kolektiv »Avtoservisa« povabil občane na slavnostno otvoritev nove servisne delavnice v Domžalah poleg bencinske črpalke. Ta, za kolektiv in domžalsko gospodarstvo pomemben dogodek, je predstavljal zaključek dolgega obdobja odrekanih in naporov tega malega, a kompaktnega delovnega kolektiva, saj se je iz ne zavidanja vrednega položaja še pred nekaj leti razvil v pomembno gospodarsko organizacijo z novimi delavnicami in upravnimi prostori, z moderno opremo za avtoremonte vseh vrst in sodobno urejenimi in opremljenimi servisnimi delavnicami za splošni remont in specializiranim servisom za vozila znamke Volkswagen. In prav v tem je največji pomen tega novega, moderno opremljenega »Avtoservisa«.

Od Celja pa do Ljubljane namreč ni nobenega večjega servisnega podjetja, če izvzamemo tistega v Šempetru, ki bo s hitrimi in solidno opravljenimi intervencijami pomagal motoriziranim turistom in ostalim motoriziranim uporabnikom cest, kadar so servisne pomoči potrebni. Enako važen pa je ta servis tudi za same Domžale in celotno občino, saj je tu registriranih prek 2500 motornih vozil, redno pa vozi skozi Domžale tudi dnevno 280 avtobusov. Če torej upoštevamo množico domačih lastnikov motornih vozil, veliko število tistih, ki redno vozijo skozi Domžale in

pa vse tiste tisoče in tisoče domačih in tujih avtomobilistov, ki v poletni sezoni kot turisti potujejo po naši glavni cesti, ki je ena glavnih prometnih magistral v jugoslovanskem merilu, potem lahko zaključimo, da bo novi avtoservis v veliki meri pripomogel k hitrejšemu razvoju posebno prehodnega in izletniškega turizma, ki je v Domžalah in v občini šele v začetni fazi.

Ob veliki delovni zmagi delovnemu kolektivu »Avtoservisa« lahko samo čestitamo, posebno priznanje pa zasluži tudi njegov direktor, tovariš Zajc, ki je vložil vse svoje moči in vse svoje znanje v to, da je povezal nekdanj razcepjeni in sprti kolektiv v trdno celoto z jasno postavljenimi cilji in ki je kot prvi spoznal, kje je perspektiva podjetja. Z izredno iznajdljivostjo je takorekoč iz nič zrastle in se razvilo podjetje, ki mu ni mnogo enakih in ki bi bilo marsikateremu večjemu in starejšemu za zgled in posnemanje.

Pravilno je ocenil kolektiv Avtoservisa ob otvoritvi načelnik občinskega za gospodarstvo in finance Sob Domžale, tov. Slavko Matičič, ko je dejal: »Menim, da ne pretiravam, če rečem, da je zgraditev Avtoservisa naša najdragocenejša zmagaja. V najtežjih gospodarskih pogojih nam je vodstvo in kolektiv tega podjetja pokazalo, kako se je treba boriti za preprek in razvoj.« F.

Gobavico in kočje same. Delo društva bo treba bolj kot doslej popularizirati in ga predstaviti širšem krogu občanov.

Na koncu naj povemo željo vseh gostov, da bi društvo letos doseglo pri delu še lepše uspehe. A. Drmal

V delu je sreča, v slogi pa moč!

Globoko pod Štefinom se kot čebelji roj stiskajo strehe hiš in gospodarskih poslopij Pretrža, postavljenih na ozkem sedlu. Se niže na dnu doline so Križate.

Okrog in okrog so visoki vrhovi hribov, poraščeni z gozdom, le na strmih pobočjih se tu in tam raztezajo krpe njiv in travnikov. Lepa je narava tu vse leto, posebno še spomladi, ko se polja, hribi in doline odenejo z zelenjem.

Ljudje vozijo gnoj, orjejo, sejejo. Z veliko vnamo obdelujejo njive po bregovih. Šele, ko jih vidiš pri vsakdanjem delu, se zaveš, kako kmečki človek ljubi vsako ped zemlje. Trdni so, delavni pa tudi skromni, kakor je skromna zemlja, ki jim v jeseni vrača vloženi trud in skrb.

Le nekaj je, kar moti idiliko teh vasi in ljudi, ki tu živijo. To so neuresničene sanje, stare nekaj let, desetletje ali morda celo stoletje. Imeli bi radi ceste — ne ceste — s potjo ali celo kolovozom bi bili zadovoljni, samo da bi bili povezani s svetom. Nič huđe, če bi bila nekoliko daljša, le da bi lahko hodili in vozili po njej.

Mnogokrat gledajo slab streljaj daleč belo cesto, do katere pa ne morejo.

Ali res ne?

Ali se res ne bi slab kilometer ozke doline na dnu gričev dal spremeniti v pot?

Ali se res ne bi dalo speljati ceste prek sadovnjaka?

Kmetijska zadruga bi brezplačno odstopila toliko zemlje, da bi prek sadovnjaka tekla avto cesta, ne le poljska pot — toda sadovnjak je ograjen in če bi gradili cesto, bi morali kupiti toliko ograje, da bi bil sadovnjak z obeh strani ceste zaprt in zavarovan pred divjaci.

In, kdo naj kupi ograjo, kdo naj gradi cesto? Od zbora volivcev do zbora volivcev se ponavljajo prošnje: imeli bi radi, zgradite nam, potrebujemo.

Odgovor pa je vedno enak kot refren: ali ste že trasirali pot, ste se med seboj že pomenili, koliko boste sami prispevali v dinarjih in koliko z delom? Ali ste se že pomenili med seboj, če so vsi tisti, po čigar travnikih bo cesta speljana, pripravljeni odstopiti zemljo?

Ne, nihče, ki ga ta pot ne zanima veliko, ne bo prvi zasadi lopate, ne pripeljal prvega voza gramoza. Prvi korak bo moral storiti tisti, ki bo imel od poti največ. Vsaka akcija ima glavo in rep. Začeti je treba pri glavi in to tako marljivo za skupne interese, kot za svoje osebne koristi.

Ko bo zgrajena pot do ograje sadovnjaka, boste ponosno pokazali nanjo in rekli: »Poglejte, tu smo vložili naš trud za dobro nas vseh, toliko in toliko smo že naredili. Glejte — tudi nekaj denarja smo že zbrali za ograjo!«

Tedaj ne bi bilo treba več molodovati in govoriti gluhim ušesom — krajevna skupnost, kmetijska zadruga pa še mnogi drugi, ki bi občasno uporabljali to cesto, bi postali pozorni, vsak bi pomagal po svojih močeh.

Od sanj, načrtov in želja pa do cilja je le majhen korak, le volje je treba. Zasadi prvo lopato in pokazati, koliko ste sami pripravljeni sodelovati v tej akciji, ki bo prinesla največ koristi prav vam, boste morali sami in pomoč ne bo izostala.

In na koncu še nekaj. Ali poznate pregovor: »V slogi je moč!«

T. T.

Uspehi mengeških planincev

Na občnem zboru mengeškega Planinskega društva, ki je bil 19. marca, so se člani PD Mengeš in številni gostje plodno pogovorili o uspehih in težavah tega društva.

V poročilu predsednika je bilo ugotovljeno, da članstvo v društvu zadovoljivo narašča. V letu 1966 je bilo 666 članov, v lanskem letu pa že 712. Od tega je 322 učencev, 125 uslužbencev, 201 delavec, 6 kmetov, 20 obrtnikov in 38 ostalih.

V letošnjem letu praznuje Planinska zveza Slovenije 75-letnico obstoja in delovanja. Zato so pred vsa društva postavljene odgovorne naloge. Izmed teh sta najpomembnejši: pridobiti nove člane in poživiti delo v vseh odsekih društva.

Iz poročil odsekov je bilo ugotovljeno, da je bil najaktivnejši mladinski odsek. V tem odseku je bilo organiziranih 13 izletov. Udeležilo se jih je 222 članov ali povprečno 17 na en izlet.

Najtežjo nalogo v društvu je imel gospodarski odsek, saj je bila kočja na Gobavici, ki predstavlja znaten vir dohodkov, med letom nekajkrat v nevar-

nosti, da bi jo bilo treba zapreti. Zaradi slabe ceste se je obisk na kočji zmanjšal in pozimi povsem zamrl, stroški vzdrževanja ceste in kočje pa naraščajo. Zato bo treba čimprej urediti vzdrževanje ceste in najti najemnika za kočjo, ki bi zmožl najemnično v lanskeletni višini.

Pohvale vredno je tudi delo foto odseka v preteklih letih. Z marljivim delom so si ustvarili nekaj zbirke barvnih diapozitivov, s katerimi sodelujejo na predavanjih o planinarstvu. Člani foto odseka so se udeležili vseh izletov in ostalih dejavnosti in lepe ter prijetne trenutke v delu društva pridno beležili na filmski trak. Tako so ustvarili dokumentacijo o delu društva, ki iz leta v leto pridobiva na vrednosti.

Težave v delu sta imela odsek za propagando in otek gorske straže. Toda kljub temu so bili doseženi dobri rezultati tudi v teh odsekih. V živahni razpravi po poročilih je bilo omenjeno, da bi foto odsek lahko sodeloval s krajevno skupnostjo pri ustvarjanju fotodokumentacije itd. Nujno bo treba urediti upravljanje ceste na

Učenci moravske šole so se spet lotili urejanja okolice šole

Irena dela ob sobotah non-stop

Vse bi radi bile lepe, vse žene si to žele. Pot do lepote in svežine pa je danes vsem ženam dostopna. Tudi v Domžalah.

Drugega aprila je odprla Irena Regent v kletnih prostorih novega zdravstvenega doma v Domžalah sodobno urejen kozmetično-frizerski salon. Za naš kraj je to pridobitev, ker bodo mnoge žene obiskale domači salon, ki je za enako kvaliteto delo, kot v sosednji Ljubljani, le precej cenejši.

Za kozmetiko obraza ter za obsevanje in vse, kar sodi zraven, je potrebno dve uri dela. Stranka, ki bo zahtevala še ureditev pričeske, bo morala ostati v salonu še nekaj dlje. Pri tem ni mogoče ničesar prehiteti, ker delajo v salonu z vsako kožo to, kar ji je treba, da dobi znova mladosten in svež izraz. Irena nam je zaupala, da tistim, ki se bodo najavile, ne bo treba čakati, ampak bo zanje rezervirala čas in prostor.

Navada je, da si vsaka novost le korakoma utira pot v javnost. To je pa tudi zagotovilo, da bo

tudi ta novi salon uspeval. Bojazni, da bi bilo kršeno načelo zaupanosti, ni. Tudi lokacija v zdravstvenem domu je zelo primerna. Vse to omogoča, da bodo obiskovalke zapustile kozmetični salon neopaženo, če bi jim bilo ob prvem obisku nerodno ob misli, da morajo h kozmetičarki. Vsak nadaljnji obisk bo povsem običajen tako, kakor danes vse žene, na vseh kontinentih sveta, obiskujejo frizerske salone.

Povsem naravno je, da vsaka žena rada ugaja. Kako prijetno je, kadar žena ve, da s svojim mladostnim videzom vzbuja pri moških pozornost. Domžale pa so znane po lepih dekletih in ženah. Z negovanimi obrazi bo njihov krog še mnogo večji.

Tudi lepota je danes napredaj. Irena računa za eno kompletno kozmetično nego obraza dvajset dinarjev. Marsikatera žena jih bo rada odštela.

Salon IRENA je odprt vsak dan (razen nedelje) od 9. do 12. ure in od 15. do 19. Ob sobotah pa delajo non-stop.

O. L.

V Domžalah še eno novo gostišče

Na Ljubljanski cesti št. 124 v Domžalah je Mirko JUVAN dne 6. aprila odprl nov, sodoben gostinski lokal.

Zato, da za naš list zapišem vse tisto, kar lahko bralce zanima, sem nekaj dni po otvoritvi tudi sam obiskal ta lokal in zabeležil v svoj notes tole: V dveh, moderno urejenih prostorih je 60 sedežev. Oba sta zelo okusno opremljena in se takoj vidi, da so pri gradnji in opremlitvi sodelovali strokovnjaki. Prijetno okolje in pa prijazna postrežba napravijo na obiskovalca, ki prvič vstopi v ta lokal, najboljši vtis.

Bolj kot drugo me je zanimalo, s čim lahko gostom postrežejo. Tovariš Juvan mi je naštel nekatere jedi: Ribe, ki se dobe vsak dan, jedi na žaru tudi, piščance pa, kadar si jih bodo gostje zaželeli. V ustreznem letnem času bodo gostom lahko postregli s pečenicami v zase-

ki, z jetnicami in krvavicami. Specialiteta gostišča pa bo »plošča na žaru« z različnimi vrstami najkvalitetnejšega mesa.

Pijačo nabavlja lastnik sam na Štajerskem, Dolenjskem in Primorskem. To bo omogočilo gostu izbiro tiste žlahtne kapljice, ki mu bo najbolj všeč. Tistim, ki bodo naročili kak mrzel prigrizek, priporočam narezek želodca. Sicer pa, kaj bi dolgoval, lokal je lep, na zelo primernem kraju in postrežejo vam z vsem, kar premore dobro urejeno gostišče.

V naslednjih dneh bodo uredili še vrtno teraso pri vhodu v gostišče z Ljubljanske ceste, na nasprotni strani pa bo vrt, kjer bodo gostom servirali na prostem. Omembe vredno je tudi to, da ima gostišče svoj, ponoči razsvetljen parkirni prostor za 20 do 30 avtomobilov.

O. L.

Še ena trgovina »Napredka«

V navzočnosti predstavnikov ustanov in organizacij so odprli novo samopostrežno trgovino nasproti Kreditne banke v Domžalah.

V soboto 9. marca so v Domžalah odprli nasproti Kreditne banke novo Napredkovo SAMOPOSTREŽNO TRGOVINO Z BIFEJEM. Slovesnosti so prisostvovali številni gostje.

Pozdravne besede je spregovoril predsednik delavskega sveta Napredka. Omenil je prizadevanja svojega kolektiva, ki želi s sodobno ureditvijo lokalov omogočiti kupcem solidno postrežbo tistih dobrin, ki jih rabijo za vsakdanje življenje. Na koncu svojega nagovora je prosil podpredsednika občinske skupščine Domžale tov. Janeza Kralja, da novi objekt izroči v uporabo.

Podpredsednik Kralj je pohvalil prizadevnost kolektiva trgovskega podjetja Napredka, mu k uspehu čestital, potem, ko je prerezal trak na vratih, pa je povabil navzoče na ogled nove trgovine.

Lokal je sodobno urejen. Nakupovalci, predvsem gospodinje, bodo dobile »skoraj« vse, kar rabijo za vsakdanje življenje. Blago je smiselno razporejeno, meso in druge izdelke pa dobijo kupci v posebnem oddelku trgovine. Predvideno je tudi, da pri blagajnah, ki so kar tri, ne bo navala. Kadar ne bo dela za tri blagajničarke, bodo odvečne zaposlene z drugimi deli. Zago-

tovalo, da bo vodil lokal poslovodja Danilo Sever, jamči, da bo na zalogi vedno vse, kar kupci želijo. Tako je bilo tudi v Napredkovi samopostrežni trgovini v Preserjahu, katero je do premostitve »na boljše« vodil.

V sosednjem prostoru je bife, v katerega vodita direktni vhod s pločnika in neposredna povezava iz trgovine. V bifeju dobe gostje lahko hladna in topla jedila ter pijače vseh vrst. Kdor se bo hotel zadržati v bifeju daljši čas, pa si bo prostor lahko poiskal v gostinski sobi, ki je lično urejena in v kateri je prostora za dvajset gostov. Bife vodi tovariš Nedo Perič, ki je do nedavnega opravljal delo glavnega kuharja v menzi tovarne Induplati v Jaršah.

Skratka, kadrovska politika trgovskega podjetja Napredka teži za sodobno ureditvijo in strokovnim vodenjem poslovalnic. Vsi v novi samopostrežbi nastavljeni so si z marljivim delom zagotovili napredka. To velja prav za vse.

Na koncu bi veljalo javno vprašati, če je le trgovsko podjetje Napredka dolžno skrbeti za sodobnejši izgled Domžal. So le trgovine Domžalam potrebne? Zakaj ne gradijo še drugi? Nihče nima denarja odveč, toda kdor investira, temu se obrestuje. Če je tako, potem je prav, če postane Napredka sčasoma najmočnejša ustanova v Domžalah. Od tega bodo imeli korist le Domžalčani in prebivalci domžalske komune.

O. Lipovšek

Obisk pisateljice Ele Peroci

Pionirji osnovne šole Venclja Perka v Domžalah smo sklenili, da bomo v letošnjem šolskem letu povabili na našo šolo enega izmed slovenskih književnikov. Odločili smo se za mladinsko pisateljico Elo Peroci, ki se je povabila prijazno odzvala.

Nestrpno smo jo pričakovali in ko je v četrtek, 28. marca prišla, smo za njen prihod lepo okrasili učilnico in pripravili skromen program.

Bila je zelo prijazna in vesela šopka nageljnov, ki smo ji ga podarili, še bolj pa slamnatega cekarja. Presenečena je bila, ker smo poznali skoraj vse njene pravljice. Hotela se nam je oddolžiti, zato nam je prebrala nekaj svojih del, ki jih še nismo poznali. Nato pa so začela deževati vprašanja. Na vse nam je potrpežljivo odgovarjala. Po-

vedala nam je, da je bila njena prva tiskana knjiga »Moj dežnik je lahko balon«. Nato je izšlo še več zgodbic. Sedaj je v tisku njena nova knjiga »Čez srebrno črto«. Njej pa je najbolj všeč knjiga »Ankine risbe«, ki še ni natisnjena.

Pred odhodom smo pisateljico Peroci prosili še za podpis. Rada nam je podpisovala v knjige, zvezke ali liste. Na koncu smo se z njo celo fotografirali. Obljubili smo ji, da bomo odslej njene pravljice še z večjim veseljem brali.

Vsem, ki smo pisateljico Elo Peroci videli, bo ta dan ostal neizbrisen v spominu. Želim, da bi Pionirska organizacija še večkrat pripravila podobna srečanja.

Majda Bajec 6. b

Možje v modrih uniformah

Malokdaj zasledimo v našem občinskem časopisu sestavke, ki bi se nanašali na organe milice.

Drugod je bilo v zadnjem času precej povedanega in napisanega o organih za notranje zadeve in milice, o njihovem novem načinu dela, o novi vsebini in vlogi.

Zadnje čase opažam, da se uslužbenci milice vse več pojavljajo na cesti kot prometniki in urejevalci prometa na križiščih ob slabem vremenu in ob prometnih konicah. Ta zadnja ugotovitev me je privedla do tega, da napišem ta kratki sestavek.

Moja redna pot na delo me vodi na relaciji Preserje—Mengeš. Vsako jutro pred šesto uro in po drugi uri, ko se vračam domov in tudi ob drugem času, opažam vljudnost in doslednost pri delu organov milice, ki me vedno pravočasno opozorijo na nevarnost v križišču, kljub

vsem prometnim znakom in ogledalom na križiščih. Opažam to pomoč in jo odobravam ter sem jim za to hvaležen. S takim ravnanjem so uslužbenci milice prav gotovo pridobili na ugledu in utrdili odnose med seboj in občani. Prepričan sem, da je to nova vsebina dela in da bodo nekateri spremenili mnenje o milici in jo pričeli spoštovati.

Pri vsem tem so uslužbenci milice razbili staro mišljenje, da čakajo na skritih mestih, kdaj bo kdo storil prekršek. Pa tudi delo so prenesli iz kurative v preventivo, kar je najbolj pozitivno.

Ta kratek zapis ima dva namena. Dati priznanje članom milice, se jim zahvaliti za njihovo pozornost do občanov in opozoriti občane, da so uslužbenci milice važen in nepogrešljiv člen v naši razvijajoči se samoupravni družbi.

Janez Strojan

Drobiž, ki ni drobiž

Na eni izmed zadnjih sej krajevne konference SZDL Peče je odbor med drugim sprejel sklep, da pripravi tamkajšnjim pionirjem prijetno preseñenje. Iz svojih sicer skromnih sredstev jim je poklonil sto novih dinarjev. Vsoto so namenili za nakup pionirskih rutic in kap. Predstavniki SZLD so izrazili željo, naj bi imel kapič in rutico čimprej vsak pionir. Socialistična zveza v Pečah tudi sicer zelo uspešno deluje z drugimi organizacijami ter jim nudi ustrezno podporo pri izvajanju nalog. Med dru-

gim uspešno pomaga krajevni organizaciji RK zlasti pri zbiranju krvodajalcev ter organizaciji raznih predavanj. Vsako leto pa primakne tudi ustrezno vsoto za pogostitev žena ob njihovem prazniku.

V marcu pa je SZDL v sodelovanju z Delavsko univerzo iz Domžal pripravila predavanje o lepotah Gorenjske. Zanimivega predavanja, ki je bilo spremljano z diapozitivi, se je udeležilo veliko ljudi, ki so izrazili željo, naj bi bila takšna in podobna predavanja še večkrat.

T. Turšič

Buffet Turist pod novim vodstvom

S 1. aprilom je Buffet Turist, last Turističnega društva Domžale prevzelo v najem Gostinško podjetje »Pri pošti«.

Dve leti je ta gostinski lokal že upravljala in vodila delovna skupnost sama, zaposlen je bil pa tudi honorarni knjigovodja. Ker so pa z novim letom datjave za dopolnilno delo skoraj enake tistim za čelo v rednem delovnem času in ker je bilo

lani ustvarjenih le za 250.000 S dinarjev skladov, se je Turistično društvo odločilo, da odda lokal v najem.

Društvo samo bo skušalo sedaj, ko je oddalo ta lokal v najem, posvetiti večjo skrb ureditvi in olepšavi Domžal in okolice in organizirati nove turistične akcije.

T. R.

Uspešen start naših košarkarjev v II. zvezni ligi.

V prvi tekmi so na Reki premagali v soboto, 13. t. m. KK Kvarner z rezultatom 70 : 59 (37 : 32) Iskreno čestitamo!

Domžalski jamarški klub je prav gotovo ena naših najbolj delavnih organizacij. Poleg čisto strokovnega dela v jamah, kjer so dosegli že zelo lepe uspehe, so aktivni tudi na mnogih drugih področjih. Ni še dolgo, ko so odprli svoj dom, ki je tudi zunanji odraz njihove pridnosti in prizadevnosti, sedaj pa ga že povečujejo in urejajo tako, da bo postal tudi v turističnem pogledu zanimiv za mnoge izletnike in nedeljske turiste. Na sliki: urejanje terase pred domom, v katerem je tudi stalno oskrbovano gostišče

Motiv iz okolice Škocjana, na sredi poti v Moravče. Posebno spomladi je v tej okolici mnogo idiličnih kotičkov, primernih za nedeljski počitek za tiste izletnike, ki si žele miru in ki ljubijo naravo v njeni nepotvorjen prvobitnosti

V bližini te vasice pa najdemo Studensko jamo, katere vhod je neposredno s ceste, ki pelje v Moravče. Domžalski jamarji so jo že pred leti primerno uredili in usposobili za obisk, je pa to vodna jama in bi redno vzdrževanje zahtevalo precej naporov. Ker bi bila za obiskovalce brez spremstva lahko tudi nevarna, je vhod vanjo zavarovan z železnimi vrati.

Občinsko šahovsko prvenstvo osnovnih šol

Zveza prijateljev mladine občine Domžale je skupno s šahovskim klubom Domžale tudi letos organizirala občinsko šahovsko ekipno prvenstvo.

Tekmovanja se je letos udeležilo le 13 ekip z 52 udeleženci oziroma tekmovalci osnovnih šol Radomlje, Mengeša, Trzina, Doba, Moravč in Domžal. Pogrešali smo pionirje z Brda, Ihana kot stalne udeležence, da ne govorimo o udeležbi šol iz neposredne bližine kot so Dob in Domžale I, ki sta na tekmo vanje poslali kljub prijavi le po eno ekipo.

Napačen bi bil sklep, da šah po šolah upada, večja pa je verjetnost, da ni po šolah tovarišev, ki bi se v večji meri posvetili pionirjem in vodili šahovske krožke.

Pohvaliti pa moramo šoli Mengeš in Radomlje, ki sta zadnji dve leti napredovali ne samo v kvaliteti, temveč tudi v množičnosti, saj sta bili zastopani z največ ekipami.

Tekmovanje je bilo razdeljeno po skupinah, prvaki pa bodo sodelovali na sektorskih in republiškem tekmovanju v Ljubljani.

Predsednik skupščine SR Slovenije je sprejel zastopnike G. O. P. Z. S.

IZ PLANINSKEGA VESTNIKA APRIL 1968

V zvezi s proslavo 75-letnice slovenskega planinstva, je predsednik Skupščine SRS Sergej Kraigher 26. februarja sprejel zastopnike glavnega odbora Planinske zveze Slovenije.

V začetku je dr. Miha Potočnik, predsednik PZS, informiral predsednika skupščine o planinskem jubileju, o prireditvah, s katerimi ga proslavljamo in o delovnem programu planinske organizacije.

V sproščenem razgovoru, ki je posegel v skoro vso planinsko dejavnost, je tov. Kraigher poudaril, da rekreacija danes delovnemu človeku ni več zabava, ampak potreba. Toliko večji pomen ima zato planinstvo, ki omogoča rekreacijo vsem delovnim ljudem, ne glede na starost. Čimbolj nas odmika od narave moderni način življenja, tem večjo vlogo pri rekreaciji delovnih ljudi prevzema planinstvo.

Posebej je omenil pomen planinstva za psihofizično vzgojo mladine, posebej zato, ker je življenje v naravi zanjo tako vabljivo in mikavno. Zato je prav, če podpiramo modernizacijo vzgoje in izobraževanja tudi s tem, da planinstvo s svojimi disciplinami pride v učne načrte na primer v raznih oblikah šole v naravi (smučanje), v

V nadaljnjem tekmovanju bodo zastopale našo občino v posameznih kategorijah šole Mengeš, Radomlje in Moravče.

Rezultati:

Mlajši pionirji:

1. Radomlje	12
2. Mengeš	10,5
3. Trzin	7,5
4. Domžale I	7
5. Moravče	4

Starejši pionirji:

1. Radomlje	16,5
2. Mengeš	13
3. Domžale II	12,5
4. Moravče	7,5
5. Dob	5,5
6. Domžale I B (izven)	7

Mlajše pionirke:

1. Moravče

Opomba: V organizacijskem pogledu je letošnje tekmo vanje slabše uspelo od onih v prejšnjih letih. To pa ni krivda šol in vodij šahovskih krožkov, ampak verjetno nekoga drugega, saj nekaj šol ni dobilo obvestila o času in kraju tekmovanja. V bodoče bi bilo prav, če bi taki spodrsiljaji odpadli.

predvojaški vzgoji, da se podpira mladinsko izletništvo z raznimi popusti itd. Tega se morajo zavedati družbene politične skupnosti in delovne organizacije ter poskrbeti, da se delovnemu človeku pot v naravo omogoči z vzgojo in s tehničnimi sredstvi. Planinska organizacija ne bi delala prav, če tega ne bi razumela ali če bi v skrbi za pretirano nedotakljivost narave zavirala pametno izrabo gorskega sveta. Varstvo narave ne sme biti samo sebi namen, naravo moramo varovati za človeka ne zoper njega.

Planinstvo se tako, je razvijal svojo misel tovariš predsednik, vključuje v turistično gospodarstvo, pestri njegov program in mu razširja razvoj v nerodovitnem, a turistično izredno mikavnem in zato gospodarsko produktivnem gorskem svetu. Planinstvo ima torej tudi svoj delež v gospodarstvu.

Ne bi bilo prav, če bi pričakovali, da bo vse, kar je potrebno za gradnjo in vzdrževanje koč ter organizacijsko delo, prišlo iz proračuna. Vendar pa je taka pomoč k sredstvom, ki jih prispeva planinska organizacija sama, potrebna in upravičena. Treba je, da se predvsem krajevne politične skupnosti in gospodarske organizacije zavedo gospodarske-

I Z J A V A

Na občnem zboru krajevne organizacije ZZB NOV Prevoje, ki je bil dne 25. februarja 1968, so med drugim ponovno razpravljali o anonimnem pismu, katerega je skupina »prizadetih« poslala Uradu za prošnje in pritožbe Republiškega izvršnega sveta. O tem pismu se je že večkrat razpravljalo na raznih sestankih in konferencah občinske organizacije ZZB Domžale in Prevoj. Pismo postavlja v kaj čudno luč nekatere člane ZB iz Sentvida in Vrbe, saj jim očita, da so simpatizirali z okupatorjem, na drugi strani pa se jim priznavajo razne ugodnosti kot borcem NOV. Ta status borca naj bi ti ljudje dosegli s podkupovanjem in familijarnostjo. Ker je tako oblatena celotna organizacija ZB Domžale, saj je prav ta aktivno sodelovala pri reševanju vlog za priznanje posebne dobe v času NOB s tem, da je dajala mnenje o vseh prošnicah, je občni zbor smatral za svojo dolžnost, da razpravlja o tem pismu.

Kot že vse predhodne razprave je tudi občni zbor ostro obsodil avtorje pisma, saj so člani vedeli za delo za partizane vseh, ki so v pismu ožigosani. Zbor je bil mnenja, da so avtorji pisma, ki so se podpisali kot »prizadeti«, tisti elementi, ki so stali ob strani v času okupacije in po vojni, ki pa bi radi danes vnesli nemir in nezaupanje med ljudi in tako hromili družbeno in politično delo na terenu. Zbor je prav tako obsodil anonimnost pisma, saj je smatral, da bi »prizadeti«, če že imajo toliko poguma, da oblatijo nekatere zaslužne ljudi in borce, morali imeti še toliko poguma, da bi se podpisali in tako omogočili, da se vsakemu posebej odgovori na njihove klevete.

Zbor je soglasno, z javnim glasovanjem obsodil tako početje posameznikov in posameznih skupin.

Občinski odbor ZZB NOV, Domžale

Borili se bomo za sredino lestvice

Domžalski košarkarji pred novim tekmovanjem

Ob novici, da bodo domžalski košarkarji nastopali v drugi zvezni ligi, je bilo spregovorjenih mnogo besed. Umestnih in manj umestnih. Danes, tik pred startom v novo tekmovanje, ko je vsako tako razpravljanje odveč, smo se obrnili na Franca Zajca, direktorja avto-servisa, ki mu je bilo zaupano, da bo v novem tekmovanju vodil prvo ekipo, da nam pove, kako je najkvalitetnejši domžalski športni kolektiv pripravljen na novo tekmovanje in kateri so problemi, s katerimi se vodstvo košarkarskega kluba v novih pogojih spoprijema.

Uredništvo: »Kaj bi bilo ob začetku novega — za domžalsko športno javnost doslej najkvalitetnejšega tekmovanja — še potrebno reči?«

Zajc: »V dinamiki našega družbenega razvoja — kakršna je sedanja, je prav gotovo jasno, da naj gre tudi šport po taki poti — ki naj bo splošnemu gospodarskemu in vsakršnemu razvoju — če ne enaka — vsaj primerna. Domžalski košarkarji (katerih uspeh ni naključje) so pač tisti, ki so kvalitetno prišli najdlje. In če se bo naš športni kolektiv s športnimi ravnanji, borbenostjo in srčnostjo odlikoval tudi iz-

ven naše občine, je po mojem mnenju opravičil svoj obstoj in sredstva, vložena vanj.«

Uredništvo: »Kaj je bilo storjenega s strani upravnega odbora za kar najboljši uspeh moštva?«

Zajc: »Priprave za tekmovanje so se začele prepozno, zato je bila bojazen, da se bo to pokazalo na rezultatih, upravičena. Vendar pa je delo po občnem zboru steklo zelo resno, tako da ni nikakršnega zadržka (če bomo uspešno rešili še nekaj tehničnih problemov) za dober uspeh. Ta pa bi bil: osvojitve tretjega do šestega mesta.«

Uredništvo: »Naše bralce zanimajo imena igralcev, ki bodo zastopali Domžale v novem tekmovanju.«

Zajc: »Trenner Brumen, ki po nekajletnem premoru spet trenira domžalske košarkarje, ima na voljo naslednje igralce: Zorman, Zakrajška, Savnika, Kovarča, Grilja, Stifartja, Povža, Zagorca, Samaluka, Kralja, Vrhovca, Zevnika, Orla, Pečovnika, Kraljiča in druge.«

Uredništvo: »Katera moštva bodo poleg Domžal v tej ligi še nastopala?«

Zajc: »II. zvezna liga — zahod bo štela dvanajst članov. Poleg Domžal bodo v ligi nastopala še moštva: Kvarner (Reka); BSK (Slavonski Brod); Trešnjevka (Zagreb); Mladost (Zagreb); Medveščak (Zagreb); Mlada Bosna (Sarajevo); Borac (Banja Luka); Lesonit (Ilirska Bistrica) Maribor 66 (Maribor) in Ilirija (Ljubljana).«

ga pomena planinstva in ga zato pospešujejo s svojo moralno in materialno pomočjo.

S svojim delovnim programom si planinska organizacija utira pot in se v družbi uveljavlja, družba pa je dolžna, da njeno delo prizna.

Domžalski košarkarji na treningu v novi hali domžalskega komunalnega centra

Uredništvo: »Kaj pa materialna sredstva?«

Zajc: »Glede na velike razdalje, ki nas čakajo, bodo stroški tudi precej večji kot prejšnja leta.

Občinska skupščina nam je že zagotovila finančna sredstva v minimalnem znesku. Ostala sredstva si bomo morali preskrbeti sami. V tej sezoni naj povem, da bodo letos na voljo permanentne vstopnice, veljavne za vse tekme KK Domžale — za dobo enega leta.

Kot odgovor nekaterim govoricam naj tudi povem, da je in bo naš klub izključno amaterski. Govorice o materialni stimulaciji igralcev pa so za igralce in tudi za nas, telesnovzgojne delavce v klubu, neresnične in žaljive.

Uredništvo: »Za košarko je v zadnjem času v Domžalah manj zanimanja. Kaj menite storiti za ponovno popularizacijo te športne zvrsti v Domžalah?«

Zajc: »V klubu dobro vemo, da noben športni kolektiv ne more uspešno nastopati brez gledalcev. Res je bilo za košarko v Domžalah v zadnjem času manj zanimanja. Začeli bomo z brezplačnimi in poceni vstopnicami za učence osemletk. V prihodnje se nameravamo povezati s telesno vzgojnimi pedagogi občine, da pomagamo — kjer bo pač potrebno — s strokovnimi kadri. Jasno nam pa je, da bodo najboljši propagandni element — zmage, katerih seveda pričakujemo — čimveč.«

Uredništvo: »Kateri pogoji morajo biti po vašem mnenju izpolnjeni, da bo delo kluba uspešno, da bo dosegel rezultate, kakršne športna javnost v Domžalah od njega pričakuje?«

Zajc: »Uspešnost oziroma neuspešnost dela kluba je odvisna od kopice dejavnikov. Eden izmed njih so gledalci. Če bodo naši nastopi dobro obiskani, bo tudi polet igralcev še večji, kot je sedaj. Če bodo gledalci s svojo prisotnostjo podprli naša prizadevanja in omogočili primerne pogoje treniranja in igranja, potem ni za naš nastop nikakršne bojzani.«

Razgovor vodil: **M. Brojan**

OBVESTILO

Predavanje »Po smučiščih Komne in Matterhorna«, ki bi moralo biti 2. aprila, je preloženo na 23. april. Upravni odbor PD Domžale prosi vse, ki so 2. aprila zaman prišli na predavanje, da oprostijo predavatelju, ker zaradi nenadnega in neljubega zadržka ni prišel v Domžale.

P. D. Domžale

KEGLJANJE

Pred kratkim je bilo v Domžalah organizirano drugo izbirno tekmovanje za sestavo državne reprezentance, ki se ga je udeležilo dvajset najboljših tekmovalcev iz vse države. Tekmovanje je bilo predvideno kot izbirno, pa tudi kot trening pred svetovnim prvenstvom, ki bo meseca junija v LINZU (Avstrija). Morda se je kegljaška zveza Jugoslavije prav zato odločila, da bo tretje izbirno tekmovanje v LEIBNITZU (Lipnici — Avstrija).

Rezultati — prvi dan:

1. Miro Steržaj (Branik Maribor)	937
2. Blaž Muše (Poštar — Split)	929
3. Jože Turk (Triglav Kranj)	928
4. Jože Farkaš (Gradis Ljubljana)	911
5. Miro Ambrožič (Triglav Kranj)	902
6. Lojze Kordež (Triglav Kranj)	891
7. Jože Šlibar (Jesenice)	878
8. Mario Čubrilo (Medveščak Zagreb)	848

9. Duje Smoljanović (Grmošćica Zagreb)	846
10. Franc Mlakar (Branik Maribor)	845
11. Djuro Triplat (Varteks Varaždin)	839
12. Ivica Juričević (Zenica)	826

drugi dan:

1. Miro Steržaj (Branik Maribor)	923
2. Jože Turk (Triglav Kranj)	900
3. Jože Šlibar (Jesenice)	888
4. Ivica Juričević (Zenica)	878
5. Blaž Muše (Poštar Split)	874
6. Jože Farkaš (Gradis Ljubljana)	870
7. Lojze Kordež (Triglav Kranj)	869
8. Duje Smoljanović (Grmošćica Zagreb)	865
9. Miro Ambrožič (Triglav Kranj)	858
10. Djuro Triplat (Varteks Varaždin)	855
11. Franc Mlakar (Branik Maribor)	815

12. Mario Čubrilo (Medveščak Zagreb) 810

Vrstni red tekmovalcev po dveh tekmovanjih:

1. Miro Steržaj	3577
2. Jože Turk	3545
3. Jože Šlibar	3483
4. Lojze Kordež	3474
5. Blaž Muše	3470
6. Ivica Juričević	3435

Na tem tekmovanju je naš najboljši tekmovalac Miro Steržaj z 937 podrtimi keglji za 2 keglja izboljšal stari rekord kegljišča, ki ga je imel tekmovalac Gradisa iz Ljubljane — Jože Farkaš (935 podrtih kegljev).

Po končanem tekmovanju so dali za Občinski poročevalec naši najboljši kegljači naslednje izjave:

MIRO STERŽAJ (Branik Maribor): »Na domžalskem kegljišču sem takorekoč že domač; na njem sem metal že nekajkrat. Zdi se mi pa, da bi morali Domžalčani ob takem objektu (po mojem mišljenju je to kegljišče trenutno pri nas najboljšo) pokazati kaj več!«

JOŽE TURK (Triglav Kranj): »Danes mi je šlo. Prepričan sem, da bo borba za prvih osem mest še zelo huda. Prešenetil me je velik red in disciplina. Moje čestitke organizatorjem.«

MIRO AMBROŽIČ (Triglav Kranj): »O vašem objektu rečem lahko le vse najboljše. Prav tako imamo zelo dobro mnenje o vaši najboljši ekipi — Papirničarju — za katerega menim, da je že letos zaslužil, da tekmuje v republiški ligi. Papirničar bo v novi sezoni prav gotovo ligaš!«

DUJE SMOLJANOVIČ (Grmošćica Zagreb): »Če bi pri nas v Zagrebu imeli tako kegljišče, kje bi nam bil konec!«

Trdim, da vsa Hrvatska nima takega kegljaškega objekta. Domžalsko kegljišče mi zelo leži, zato mi je žal, da tega nisem izkoristil.«

FRANC MLAKAR (Branik Maribor): »Kegljšče, kot je domžalsko, bi moralo biti še bolj izkoriščeno!«

M. B.

Tudi republiško prvenstvo v kegljanju gre h koncu. (Potekalo je na kegljiščih v Celju, na Jesenicah in v Domžalah.) Čeprav je tekmovanje v Celju in na Jesenicah že zaključeno, letošnji republiški prvak pa znan, še preostali nastopi na kegljišču ob Bistrici niso izgubili vseh gledalcev. Pomerile se bodo še nekatere ekipe z dna (Fužinar, Kranjska gora, Lokomotiva Slovenija-česte), ki bodo med seboj odločile, katera bo morala naslednjo sezono (poleg Slovana in Lokomotive, ki sta že prej izpadli) nastopati v nižjem tekmovanju.

Prvaku Slovenije za leto 1968 — Triglavu iz Kranja, ki je premočno zasedel prvo mesto, pa veljajo tudi naše čestitke.

SAHISTI NA BRZOPOTEZNEM PRVENSTVU

Pred nekaj dnevi je bilo v Ljutomeru 14. prvenstvo slovenskih mest v brzopoteznem tekmovanju, na katerem je nastopilo 28 ekip. Ekipe so bile razdeljene v tri skupine; iz vsake skupine se je prvoplasirana četvorica uvrstila v finalne Domžalčani so v predtekmovanju zasedli v svoji skupini drugo mesto, v finalu pa peto, kar je lep uspeh.

Rezultati

1. skupina:

1. Maribor	41,5
2. Domžale	37,5
3. Kranj	32,5
4. Hrastnik	24

2. skupina:

1. Ljubljana	40
2. Slovenj Gradec	33
3. Murska Sobota	32

3. skupina:

1. Celje	43,5
2. Ptuj	39
3. Podgorje	35

Finale:

1. Maribor	55,5
2. Ljubljana	52,5
3. Celje	37,5
4. Slovenj Gradec	36,5
5. Domžale	34
6. Ptuj	33

itd.

M. B.

NOGOMETASI ZAČELI S TEKMOVANJEM

Tudi v ljubljanski podzvezni ligi so že začeli s tekmovanjem. Izmed domžalskih moštev sta najbolje startali mošči Induplati iz Jarš in Domžale, ki sta dosegli vsak po dve zmagi.

Rezultati 11. kola:

Induplati : Dob	5 : 2
Ihan : Mirna na Dol	5 : 3
Enotnost (Jevnica) : Domžale	1 : 3

12. kolo:

Domžale : Usnjar	3 : 2
Dob : Medvode	1 : 2
Rakek : Ihan	3 : 2
Mirna na Dol : Induplati	2 : 7

Lestvica po 12. kolu:

1. Sava	12	10	2	0	53:5	22
2. Induplati	12	10	2	0	55:11	22
3. Domžale	12	9	1	2	40:12	19
4. Usnjar	12	7	2	3	43:21	16
5. Rakek	12	6	2	4	29:19	14
6. Medvode	11	5	1	5	29:44	11
7. Mirna	12	4	0	8	30:56	8
8. Dob	12	3	1	8	16:41	7
9. Borovnica	12	1	4	7	16:37	6
10. Enotnost	11	1	1	9	18:42	3
11. Ihan	12	1	0	11	13:55	2

M. B.

DRŽAVNO PRVENSTVO V DOMŽALAH

Kakor smo izvedeli, je KZJ sklenila, da bo letošnje moštveno državno prvenstvo potekalo tudi na domžalskem kegljišču v dneh 11. in 12. ter 18. in 19. maja. Vsekakor je zaupanje tako pomembnih tekmovanj Domžalčanom nov dokaz, da so bila tekmovanja za republiško prvenstvo organizirana brezhibno. Prav bi bilo, da bi gledalci tudi v prihodnje s tako pozornostjo spremljali kegljaška tekmovanja.

Tamiz

Obrtno podjetje
MENGEŠ

oprema
tapetništvo
sobno pohištvo
stavbno pohištvo

Novoprem

DOMŽALE
Kidričeva 14

proizvaja v svojih
obratih:

razno stavbno
pohištvo,
embalažo,
tapetniške izdelke,
nahrbtnike
in potovalne torbe

Universale

DOMŽALE

Obiščite našo prodajalno
konfekcije v Domžalah

Trak

tovarna pozamenterije
MENGEŠ

se priporoča

Avtoservis

DOMŽALE

priporoča
svoje usluge
in opravlja
servisne preglede
avtomobilov
znamke
Volkswagen

Mlinostroj

DOMŽALE

tovarna
mlinskih strojev
in opreme
za živilsko
industrijo
se priporoča

Melodija

MENGEŠ

priporočamo
glasbene
inštrumente
vseh vrst in
učila za šole

Trgovsko podjetje

Napredek

DOMŽALE

Največja izbira blaga
vseh vrst
in solidna postrežba

Termit

DOMŽALE

z obratoma v Moravčah
in Ihanu
priporoča potrošnikom svoje
izdelke:

kremenčev livarski pesek
livarska sredstva za črno
in barvno metalurgijo

Tehniška srednja usniarska galanterijska šola

DOMŽALE

proizvaja:

goveje usnje
v raznih kvalitetah,
barvah in debelinah

Lesno industrijsko podjetje

LIP

RADOMLJE

dobavlja in izdeluje
žagani les,
stilno in klasično pohištvo

Tovarna filca Mengeš

izdeluje vse vrste
tehničnih in iglanih filcev
Naši izdelki so priznani po
dobri kvaliteti in konkurenč-
nih cenah

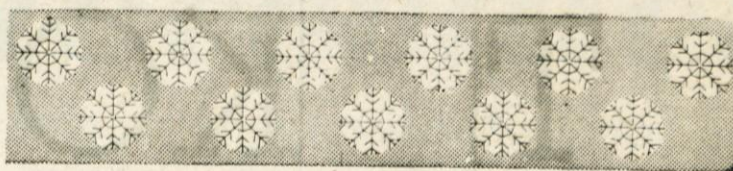
Fabrika ulja i biljnih masti

Servo Mihali

IPK ZRENJANIN

delovna enota
OLJARNA DOMŽALE
se priporoča

1. maj

Občinski sindikalni svet Domžale
Občinska skupščina Domžale
Občinski komite ZK Domžale
Občinski odbor SZDL Domžale
Občinski odbor ZB Domžale
ter množične organizacije in društva

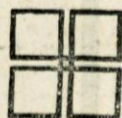
TOSAMA

tovarna sanitetnega materiala

DOMŽALE

Naši tekstilni in sanitetni izdelki vas bodo v celoti zadovoljili

Uporabljajte INDUPLATI - LEACRIL ZAVESE potem bo

induplati

JARŠE

tudi vaše stanovanje sodobno opremijeno

T

O

KO

Tovarna kovčkov in usnjenih izdelkov

kovčki, damske torbice in rokavice
Obiščite našo trgovino v Domžalah

DOMŽALE

Združena kemična industrija Domžale

za potrebe industrije in široke potrošnje proizvajamo:

Svinčeve okside (minij, glajenka)
 Svinčevo belilo in trobazni svinčev sulfat
 Svinčeve in cinkove kromove pigmente
 Zelezo oksidne barve
 Oljnate lake vseh vrst
 Temeljne barve in kite
 Barve za markacijo cestišč — SIGNIT
 Olnate emajl lake: DOM, LUMALIN, PIRATOL, TEKOLIN
 — za notranje in zunanje premaze
 Univerzalne sintetične emajl lake — TESAROL in TESOLUX
 Alkidne in disperzijske barve za zid in les
 Vse vrste nitro brezbarvnih lakov
 Nitro emajl — VIRCO, za les in kovino
 Kolodijske kritne barve za usnje in umetno usnje —
 HELIOCEL in HELIOCEL US
 Kazeinske kritne barve za usnje in umetno usnje —
 HELIONOL in HELIONOL US
 Brezbarvne lake za usnje; HELIOCEL (navadni lak in extra
 trdi lak)
 Pomožna sredstva za barvanje kože
 Nitro kombinacijski emajl lak AVTOLUX emajl lak
 Kunstharz) za avtomobile in druge potrebe kovinske
 industrije
 Sredstvo proti zmrzovanju — ANTIFRIZ
 Poliester lake in emajl lake — HELIOPOL
 Lak za zaščito kroma
 Športni lak ETIKOL in emajl lak za modele — MODEKOL

Specialne lake in emajl lake za industrijo konzerv in tub
 STANC EMAJL LAK, SREBRNI LAK in lake za notranje
 verniranje embalaže za živilsko in druge industrije
 Pečno in zračno sušee emajl lake: IDEAL in ZS (kislinško
 trdeči)

Lake z učinkom: KORAL PS in ZS (Hammerschlag)
 Premazna sredstva, odporna proti kemikalijam —
 JAFIPOL, VIRPOL

Lak za parkete — IDEAL ZS (kislinško trdeči)
 DD — lake in emajl lake

Pomožna sredstva pri uporabi barv
 Rdečila vseh vrst za premazna sredstva

Vezivo na osnovi naravnega kavčuka — TAFTEX in
 EMULTEX

Koruzni in krompirjev škrob
 Oksidativno razgrajeni škrobi za papirno in tekstilno
 industrijo

Škrobe za potrebe živilske in farmacevtske industrije
 Dekstini iz koruznega in krompirjevega škroba (beli, rumeni
 in plavi)

Lepila na bazi dekstrina

Lepila na bazi polivinilacetata (čistega in v kombinaciji
 z drugimi vezili)

Pomožna sredstva za odlivanje jekla

Suhe zidne barve z vezivom — DOMOFOR

Parifinske emulzije

Različne sintetične smole (alkidne in druge) za industrijo
 premaznih sredstev

tovarna kartona, papirja in lepenke

papirnica količevo

se priporoča